

Від Матвія

¹ Книга родоводу Ісуса Христа, Сина Давидового, Сина Авраамового: ² Авраам породив Ісака, а Ісак породив Якова, а Яків породив Юду й братів його. ³ Юда ж породив Фареса та Зару від Тамари. Фарес же породив Есрома, а Есром породив Арама. ⁴ А Арам породив Амінадава, Амінадав же породив Наассона, а Наассон породив Салмона. ⁵ Салмон же породив Вооза від Рахави, а Вооз породив Йовіда від Рути, Йовід же породив Ессея. ⁶ А Ессей породив царя Давида, Давид же породив Соломона від Урієвої. ⁷ Соломон же породив Ровоама, а Ровоам породив Авію, а Авія породив Асафа. ⁸ Асаф же породив Йосафата, а Йосафат породив Йорама, Йорам же породив Озію. ⁹ Озія ж породив Йоатама, а Йоатам породив Ахаза, Ахаз же породив Езекію. ¹⁰ А Езекія породив Манасію, Манасія ж породив Амоса, а Амос породив Йосію. ¹¹ Йосія ж породив Йоякіма, Йоякім породив Єхонію й братів його за вавилонського переселення. ¹² А по вавилонським переселенні Єхонія породив Салатіїля, а Салатіїль породив Зоровавеля. ¹³ Зоровавель же породив Авіюда, а Авіюд породив Еліякіма, а Еліякім породив Азора. ¹⁴ Азор же породив Садока, а Садок породив Ахіма, а Ахім породив Еліюда. ¹⁵ Еліюд же породив Елеазара, а Елеазар породив Маттана, а Маттан породив Якова. ¹⁶ А Яків породив Йосипа, мужа Марії, що з неї родився Ісус, званий Христос. ¹⁷ А всіх поколінь від Авраама аж до Давида чотирнадцять поколінь, і від Давида аж до вавилонського переселення чотирнадцять поколінь,

і від вавилонського переселення до Христа поколінь чотирнадцять. ¹⁸ Народження ж Ісуса Христа сталося так. Коли Його матір Марію заручено з Йосипом, то перш, ніж зійшлися вони, виявилось, що вона має в утробі від Духа Святого. ¹⁹ А Йосип, муж її, будши праведний, і не бажавши ославити її, хотів тайкома відпустити її. ²⁰ Коли ж він те подумав, ось з'явивсь йому Ангол Господній у сні, промовляючи: Йосипе, сину Давидів, не бійся прийняти Марію, дружину свою, бо зачате в ній то від Духа Святого. ²¹ І вона вродить Сина, ти ж даси Йому ймення Ісус, бо спасе Він людей Своїх від їхніх гріхів. ²² А все оце сталось, щоб збулося сказане пророком від Господа, який провіщає: ²³ Ось діва в утробі зачне, і Сина породить, і назвуть Йому Ймення Еммануїл, що в перекладі є: З нами Бог. ²⁴ Як прокинувся ж Йосип со сну, то зробив, як звелів йому Ангол Господній, і прийняв він дружину свою. ²⁵ І не знав він її, аж Сина свого первородженого вона породила, а він дав Йому ймення Ісус.

2

¹ Коли ж народився Ісус у Віфлеємі Юдейським, за днів царя Ірода, то ось мудреці прибули до Єрусалиму зо сходу, ² і питали: Де народжений Цар Юдейський? Бо на сході ми бачили зорю Його, і прибули поклонитись Йому. ³ І, як зачув це цар Ірод, занепокоївся, і з ним увесь Єрусалим. ⁴ І, зібравши всіх первосвящеників і книжників людських, він випитував у них, де має Христос народитись? ⁵ Вони ж відказали йому: У Віфлеємі Юдейським, бо в пророка написано так: ⁶ І ти, Віфлеєме, земле Юдина, не менший нічим між осадами Юдиними,

бо з тебе з'явиться Вождь, що буде Він пасти народ Мій ізраїльський. ⁷ Тоді Ірод покликав таємно отих мудреців, і докладно випитував їх про час, коли з'явилась зоря. ⁸ І він відіслав їх до Віфлеему, говорячи: Ідіть, і пильно розвідайтеся про Дитятко; а як знайдете, сповістіть мене, щоб і я міг піти й поклонитись Йому. ⁹ Вони ж царя вислухали й відійшли. І ось зоря, що на сході вони її бачили, ішла перед ними, аж прийшла й стала зверху, де Дитятко було. ¹⁰ А бачивши зорю, вони надзвичайно зраділи. ¹¹ І, ввійшовши до дому, знайшли там Дитятко з Марією, Його матір'ю. І вони впали ницьма, і вклонились Йому. І, відчинивши скарбниці свої, піднесли Йому свої дари: золото, ладан та смирну. ¹² А вві сні остережені, щоб не вертатись до Ірода, відійшли вони іншим шляхом до своєї землі. ¹³ Як вони ж відійшли, ось Ангол Господній з'явивсь у сні Йосипові та й сказав: Уставай, візьми Дитятко та матір Його, і втікай до Єгипту, і там зоставайся, аж поки скажу тобі, бо Дитятка шукатиме Ірод, щоб Його погубити. ¹⁴ І він устав, узяв Дитятко та матір Його вночі, та й пішов до Єгипту. ¹⁵ І він там зоставався аж до смерти Іродової, щоб збулося сказане від Господа пророком, який провіщає: Із Єгипту покликав Я Сина Свого. ¹⁶ Спостеріг тоді Ірод, що ті мудреці насміялися з нього, та й розгнівався дуже, і послав повбивати в Віфлеемі й по всій тій околиці всіх дітей від двох років і менше, за часом, що його в мудреців він був випитав. ¹⁷ Тоді справдилось те, що сказав Єремій пророк, промовляючи: ¹⁸ Чути голос у Рамі, плач і ридання та голосіння велике: Рахиль плаче за дітьми своїми, і не дається розважити себе, бо нема їх... ¹⁹ Коли ж Ірод умер, ось Ангол Господній

з'явився в Єгипті вві сні Йосипові, та й промовив: ²⁰ Уставай, візьми Дитятко та матір Його, та йди в землю Ізраїлеву, бо вимерли ті, хто шукав був душу Дитини. ²¹ І він устав, узяв Дитятко та матір Його, і прийшов у землю Ізраїлеву. ²² Та прочувши, що царює в Юдеї Архелай, замість Ірода, батька свого, побоявся піти туди він. А вві сні остережений, відійшов до країв галілейських. ²³ А прибувши, оселився у місті, на ім'я Назарет, щоб збулося пророками сказане, що Він Назарянин буде званий.

3

¹ Тими ж днями приходить Іван Христитель, і проповідує в пустині юдейській, ² та й каже: Покайтесь, бо наблизилось Царство Небесне! ³ Бо він той, що про нього сказав був Ісає пророк, промовляючи: Голос того, хто кличе: В пустині готуйте дорогу для Господа, рівняйте стежки Йому! ⁴ Сам же Іван мав одягу собі з верблюжого волосу, і пояс ремінний на стегнах своїх; а пожива для нього була сарана та мед польовий. ⁵ Тоді до нього виходив Єрусалим, і вся Юдея, і вся йорданська околиця, ⁶ і в річці Йордані христились від нього, і визнавали гріхи свої. ⁷ Як побачив же він багатьох фарисеїв та саддукеїв, що приходять на хрищення, то промовив до них: Роде зміїний, хто вас надуумив утікати від гніву майбутнього? ⁸ Отож, учиніть гідний плід покаяння! ⁹ І не думайте говорити в собі: Ми маємо отця Авраама. Кажу бо я вам, що Бог може піднести дітей Авраамові з цього каміння! ¹⁰ Бо вже до коріння дерев і сокира прикладена: кожне ж дерево, що доброго плоду не родить, буде зрубане та й в огонь буде вкинене. ¹¹ Я хрищу вас водою

на покаяння, але Той, Хто йде по мені, потужніший від мене: я недостойний понести взуття Йому! Він христитиме вас Святим Духом й огнем. ¹² У руці Своїй має Він віячку, і перечистить Свій тік: пшеницю Свою Він збере до засіків, а полову попалить ув огні негасимім. ¹³ Тоді прибуває Ісус із Галілеї понад Йордан до Івана, щоб христитись від нього. ¹⁴ Але перешкоджав він Йому й говорив: Я повинен христитись від Тебе, і чи Тобі йти до мене? ¹⁵ А Ісус відповів і сказав йому: Допусти це тепер, бо так годиться нам виповнити усю правду. Тоді допустив він Його. ¹⁶ І охристившись Ісус, зараз вийшов із води. І ось небо розкрилось, і побачив Іван Духа Божого, що спускався, як голуб, і сходив на Нього. ¹⁷ І ось голос почувся із неба: Це Син Мій Улюблений, що Його Я вподобав!

4

¹ Потому Ісус був поведений Духом у пустиню, щоб диявол Його спокушав. ² І постив Він сорок день і сорок ночей, а вкінці зголоднів. ³ І ось приступив до Нього спокусник, і сказав: Коли Ти Син Божий, скажи, щоб каміння це стало хлібами! ⁴ А Він відповів і промовив: Написано: Не хлібом самим буде жити людина, але кожним словом, що походить із уст Божих. ⁵ Тоді забирає диявол Його в святе місто, і ставить Його на наріжника храму, ⁶ та й каже Йому: Коли Ти Син Божий, то кинься додолу, бож написано: Він накаже про Тебе Своїм Анголам, і вони на руках понесуть Тебе, щоб об камінь коли не спіткнув Ти Своєї ноги. ⁷ Ісус відказав йому: Ще написано: Не спокушуй Господа Бога свого! ⁸ Знов диявол бере Його на височезную гору, і показує Йому всі царства

на світі та їхню славу, ⁹ та й каже до Нього: Це все Тобі дам, якщо впадеш і мені Ти поклонишся! ¹⁰ Тоді каже до нього Ісус: Відійди, сатано! Бож написано: Господеві Богові своєму вклоняйся, і служи Одному Йому! ¹¹ Тоді позоставив диявол Його. І ось Анголи приступили, і служили Йому. ¹² Як довідався Ісус, що Івана ув'язнено, перейшов у Галілею. ¹³ І, покинувши Він Назарета, прийшов й оселився в Капернаумі приморським, на границі країн Завулонової й Нефталимової, ¹⁴ щоб справдилось те, що сказав був Ісає пророк, промовляючи: ¹⁵ Завулонова земле, і Нефталимова земле, за Йорданом при морській дорозі, Галілеє поганська! ¹⁶ Народ, що в темноті сидів, світло велике побачив, а тим, хто сидів у країні смертельної тіні, засяло світло. ¹⁷ Із того часу Ісус розпочав проповідувати й промовляти: Покайтеся, бо наблизилось Царство Небесне! ¹⁸ Як проходив же Він поблизу Галілейського моря, то побачив двох братів: Симона, що зветься Петром, та Андрія, його брата, що невода в море закидали, бо рибалки були. ¹⁹ І Він каже до них: Ідіть за Мною, Я зроблю вас ловцями людей! ²⁰ І вони зараз покинули сіті, та й пішли вслід за Ним. ²¹ І, далі пішовши звідти, Він побачив двох інших братів, Зеведеєвого сина Якова та Івана, його брата, із Зеведеєм, їхнім батьком, що лагодили свого невода в човні, і покликав Він їх. ²² Вони зараз залишили човна та батька свого, та й пішли вслід за Ним. ²³ І ходив Він по всій Галілеї, по їхніх синагогах навчаючи, та Євангелію Царства проповідуючи, і вздоровлюючи всяку недугу, і всяку неміч між людьми. ²⁴ А чутка про Нього пішла по всій Сирії. І водили до Нього недужих усіх, хто терпів на різні хвороби та муки, і біснуватих, і сновид, і

розслаблених, і Він їх уздоровляв. ²⁵ І багато людей шло за Ним і з Галілеї, і з Десятимістя, і з Єрусалиму, і з Юдеї, і з Зайордання.

5

¹ І, побачивши натовп, Він вийшов на гору. А як сів, підійшли Його учні до Нього. ² І, відкривши уста Свої, Він навчати їх став, промовляючи: ³ Блаженні вбогі духом, бо їхнєє Царство Небесне. ⁴ Блаженні засмучені, бо вони будуть утішені. ⁵ Блаженні лагідні, бо землю успадкують вони. ⁶ Блаженні голодні та спрагнені правди, бо вони нагодовані будуть. ⁷ Блаженні милостиві, бо помилувані вони будуть. ⁸ Блаженні чисті серцем, бо вони будуть бачити Бога. ⁹ Блаженні миротворці, бо вони синами Божими стануть. ¹⁰ Блаженні вигнані за правду, бо їхнє Царство Небесне. ¹¹ Блаженні ви, як ганьбити та гнати вас будуть, і будуть облудно на вас наговорювати всяке слово лихе ради Мене. ¹² Радійте та веселіться, нагорода бо ваша велика на небесах! Бо так гнали й пророків, що були перед вами. ¹³ Ви сіль землі. Коли сіль ізвітріє, то чим насолити її? Не придасться вона вже нінащо, хіба щоб надвір була висипана та потоптана людьми. ¹⁴ Ви світло для світу. Не може сховатися місто, що стоїть на верховині гори. ¹⁵ І не запалюють світильника, щоб поставити його під посудину, але на свічник, і світить воно всім у домі. ¹⁶ Отак ваше світло нехай світить перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі діла, та прославляли Отця вашого, що на небі. ¹⁷ Не подумайте, ніби Я руйнувати Закон чи Пророків прийшов, Я не руйнувати прийшов, але виконати. ¹⁸ Поправді ж кажу вам: доки небо й земля

не минеться, ані йота єдина, ані жаден значок із Закону не минеться, аж поки не збудеться все. ¹⁹ Хто ж порушить одну з найменших цих заповідей, та й людей так навчить, той буде найменшим у Царстві Небеснім; а хто виконає та й навчить, той стане великим у Царстві Небеснім. ²⁰ Кажу бо Я вам: коли праведність ваша не буде рясніша, як книжників та фарисеїв, то не ввійдете в Царство Небесне! ²¹ Ви чули, що було стародавнім наказане: Не вбивай, а хто вб'є, підпадає він судові. ²² А Я вам кажу, що кожен, хто гнівається на брата свого, підпадає вже судові. А хто скаже на брата свого: рака, підпадає верховному судові, а хто скаже дурний, підпадає геєнні огненній. ²³ Тому, коли принесеш ти до жертівника свого дара, та тут ізгадаєш, що брат твій щось має на тебе, ²⁴ залиши отут дара свого перед жертівником, і піди, примириись перше з братом своїм, і тоді повертайся, і принось свого дара. ²⁵ Зо своїм супротивником швидко мирися, доки з ним на дорозі ще ти, щоб тебе супротивник судді не віддав, а суддя щоб прислужникові тебе не передав, і щоб тебе до в'язниці не вкинули. ²⁶ Поправді кажу тобі: Не вийдеш ізвідти, поки не віддаси ти й останнього шеляга! ²⁷ Ви чули, що сказано: Не чини перелюбу. ²⁸ А Я вам кажу, що кожен, хто на жінку подивиться із пожадливістю, той уже вчинив із нею перелюб у серці своїм. ²⁹ Коли праве око твоє спокушає тебе, його вибери, і кинь від себе: бо краще тобі, щоб загинув один із твоїх членів, аніж до геєнни все тіло твоє було вкинене. ³⁰ І як правиця твоя спокушає тебе, відітни її й кинь від себе: бо краще тобі, щоб загинув один із твоїх членів, аніж до геєнни все тіло твоє було вкинене. ³¹ Також сказано: Хто дружину свою відпускає, нехай дасть їй листа розводного. ³² А Я

вам кажу, що кожен, хто пускає дружину свою, крім провини розпустити, той доводить її до перелюбу. І хто з відпущеною побереться, той чинить перелюб. ³³ Ще ви чули, що було стародавнім наказане: Не клянись неправдиво, але виконуй клятви свої перед Господом. ³⁴ А Я вам кажу не клястися зовсім: ані небом, бо воно престол Божий; ³⁵ ні землею, бо підніжок для ніг Його це; ані Єрусалимом, бо він місто Царя Великого; ³⁶ не клянись головою своєю, бо навіть однієї волосинки ти не можеш учинити білою чи чорною. ³⁷ Ваше ж слово хай буде: так-так, ні-ні. А що більше над це, то те від лукавого. ³⁸ Ви чули, що сказано: Око за око, і зуб за зуба. ³⁹ А Я вам кажу не противитись злому. І коли вдарить тебе хто у праву щоку твою, підстав йому й другу. ⁴⁰ А хто хоче тебе позивати й забрати сорочку твою, віддай і плаща йому. ⁴¹ А хто силувати тебе буде відбути подорожнє на милю одну, іди з ним навіть дві. ⁴² Хто просить у тебе то дай, а хто хоче позичити в тебе не відвертайсь від нього. ⁴³ Ви чули, що сказано: Люби свого ближнього, і ненавидь свого ворога. ⁴⁴ А Я вам кажу: Любіть ворогів своїх, благословляйте тих, хто вас проклинає, творить добро тим, хто ненавидить вас, і моліться за тих, хто вас переслідує, ⁴⁵ щоб вам бути синами Отця вашого, що на небі, що наказує сходити сонцю Своему над злими й над добрими, і дощ посилає на праведних і на неправедних. ⁴⁶ Коли бо ви любите тих, хто вас любить, то яку нагороду ви маєте? Хіба не те саме й митники роблять? ⁴⁷ І коли ви вітаєте тільки братів своїх, то що ж особливого робите? Чи й погани не чинять отак? ⁴⁸ Отож, будьте досконалі, як досконалий Отець ваш Небесний!

6

¹ Стережіться виставляти свою милостиню перед людьми, щоб бачили вас; а як ні, то не матимете нагороди від Отця вашого, що на небі. ² Отож, коли чиниш ти милостиню, не сурми перед себе, як то роблять оті лицеміри по синагогах та вулицях, щоб хвалили їх люди. Поправді кажу вам: вони мають уже нагороду свою! ³ А як ти чиниш милостиню, хай не знатиме ліва рука твоя, що робить правиця твоя, ⁴ щоб таємна була твоя милостиня, а Отець твій, що бачить таємне, віддасть тобі явно. ⁵ А як молитесь, то не будьте, як ті лицеміри, що люблять ставати й молитися по синагогах та на перехрестях, щоб їх бачили люди. Поправді кажу вам: вони мають уже нагороду свою! ⁶ А ти, коли молишся, увійди до своєї комірчини, зачини свої двері, і помолися Отцеві своєму, що в таїні; а Отець твій, що бачить таємне, віддасть тобі явно. ⁷ А як молитесь, не проказуйте зайвого, як ті погани, бо думають, ніби вони будуть вислухані за своє велеловство. ⁸ Отож, не вподобляйтеся їм, бо знає Отець ваш, чого потребуєте, ще раніше за ваше прохання! ⁹ Ви ж молитесь отак: Отче наш, що еси на небесах! Нехай святиться Ім'я Твоє, ¹⁰ нехай прийде Царство Твоє, нехай буде воля Твоя, як на небі, так і на землі. ¹¹ Хліба нашого насущного дай нам сьогодні. ¹² І прости нам довги наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим. ¹³ І не введи нас у випробовування, але визволи нас від лукавого. Бо Твоє є царство, і сила, і слава навіки. Амінь. ¹⁴ Бо як людям ви простите прогріхи їхні, то простить і вам ваш Небесний Отець. ¹⁵ А коли ви не будете людям прощати, то й Отець ваш не простить вам прогріхів ваших. ¹⁶ А як постите, то не будьте сумні, як оті лицеміри: вони бо змінюють

обличчя свої, щоб бачили люди, що постять вони. Поправді кажу вам: вони мають уже нагороду свою!

17 А ти, коли постиш, намасти свою голову, і лице своє вмий, **18** щоб ти посту свого не виявив людям, а Отцеві своєму, що в таїні; і Отець твій, що бачить таємне, віддасть тобі явно. **19** Не складайте скарбів собі на землі, де нищить їх міль та іржа, і де злодії підкопуються й викрадають. **20** Складайте ж собі скарби на небі, де ні міль, ні іржа їх не нищить, і де злодії до них не підкопуються та не крадуть. **21** Бо де скарб твій, там буде й серце твоє! **22** Око то світильник для тіла. Тож як око твоє буде здорове, то й усе тіло твоє буде світле. **23** А коли б твоє око лихе було, то й усе тіло твоє буде темне. Отож, коли світло, що в тобі, є темрява, то яка ж то велика та темрява! **24** Ніхто двом панам служити не може, бо або одного зненавидить, а другого буде любити, або буде триматись одного, а другого знехтує. Не можете Богові служити й мамоні. **25** Через те вам кажу: Не журіться про життя своє що будете їсти та що будете пити, ні про тіло своє, у що зодягнетесь. Чи ж не більше від їжі життя, а від одягу тіло? **26** Погляньте на птахів небесних, що не сіють, не жнуть, не збирають у клуні, та проте ваш Небесний Отець їх годує. Чи ж ви не багато вартніші за них? **27** Хто ж із вас, коли журиться, зможе додати до зросту свого бодай ліктя одного? **28** І про одяг чого ви клопочетесь? Погляньте на польові лілеї, як зростають вони, не працюють, ані не прядуть. **29** А Я вам кажу, що й сам Соломон у всій славі своїй не вдягався отак, як одна з них. **30** І коли польову ту траву, що сьогодні ось є, а взавтра до печі вкидається, Бог отак зодягає, скільки ж краще зодягне Він вас, маловірні! **31** Отож, не журіться, кажучи: Що ми будемо їсти, чи: Що будемо пити,

або: У що ми зодягнемось? ³² Бож усього того погани шукають; але знає Отець ваш Небесний, що всього того вам потрібно. ³³ Шукайте ж найперш Царства Божого й правди Його, а все це вам додасться. ³⁴ Отож, не журіться про завтрашній день, бо завтра за себе само поклопочеться. Кожний день має досить своєї турботи!

7

¹ Не судіть, щоб і вас не судили; ² бо яким судом судити будете, таким же осудять і вас, і якою мірою будете міряти, такою відміряють вам. ³ І чого в оці брата свого ти заскалку бачиш, колоди ж у власному оці не чуєш? ⁴ Або як ти скажеш до брата свого: Давай вийму я заскалку з ока твого, коли он колода у власному оці? ⁵ Лицеміре, вийми перше колоду із власного ока, а потім побачиш, як вийняти заскалку з ока брата твого. ⁶ Не давайте святого псам, і не розсипайте перел своїх перед свиньми, щоб вони не потоптали їх ногами своїми, і, обернувшись, щоб не розшматували й вас... ⁷ Просіть і буде вам дано, шукайте і знайдете, стукайте і відчинять вам; ⁸ бо кожен, хто просить одержує, хто шукає знаходить, а хто стукає відчинять йому. ⁹ Чи ж то серед вас є людина, що подасть своєму синові каменя, коли хліба проситиме він? ¹⁰ Або коли риби проситиме, то подасть йому гадину? ¹¹ Тож як ви, будши злі, потрапите добрі дари своїм дітям давати, скільки ж більше Отець ваш Небесний подасть добра тим, хто проситиме в Нього! ¹² Тож усе, чого тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, те саме чиніть їм і ви. Бо в цьому Закон і Пророки. ¹³ Увійходьте тісними ворітьми, бо просторі ворота й широка дорога, що

веде до погибелі, і нею багато-хто ходять. ¹⁴ Бо тісні ті ворота, і вузька та дорога, що веде до життя, і мало таких, що знаходять її! ¹⁵ Стережіться фальшивих пророків, що приходять до вас ув одежі овечій, а всередині хижі вовки. ¹⁶ По їхніх плодах ви пізнаєте їх. Бо хіба ж виноград на тернині збирають, або фіги із будяків? ¹⁷ Так ото родить добрі плоди кожне дерево добре, а дерево зле плоди родить лихі. ¹⁸ Не може родить добре дерево плоду лихого, ані дерево зле плодів добрих родити. ¹⁹ Усяке ж дерево, що доброго плоду не родить, зрубується та в огонь укидається. ²⁰ Ото ж бо, по їхніх плодах ви пізнаєте їх! ²¹ Не кожен, хто каже до Мене: Господи, Господи! увійде в Царство Небесне, але той, хто виконує волю Мого Отця, що на небі. ²² Багато-хто скажуть Мені того дня: Господи, Господи, хіба ми не Ім'ям Твоїм пророкували, хіба не Ім'ям Твоїм демонів ми виганяли, або не Ім'ям Твоїм чуда великі творили? ²³ І їм оголошу Я тоді: Я ніколи не знав вас... Відійдіть від Мене, хто чинить беззаконня! ²⁴ Отож, кожен, хто слухає цих Моїх слів і виконує їх, подібний до чоловіка розумного, що свій дім збудував на камені. ²⁵ І линула злива, і розлилися річки, і буря знялася, і на дім отой кинулась, та не впав, бо на камені був він заснований. ²⁶ А кожен, хто слухає цих Моїх слів, та їх не виконує, подібний до чоловіка того необачного, що свій дім збудував на піску. ²⁷ І линула злива, і розлилися річки, і буря знялася й на дім отой кинулась, і він упав. І велика була та руїна його! ²⁸ І ото, як Ісус закінчив ці слова, то народ дивувався з науки Його. ²⁹ Бо навчав Він їх, як можновладний, а не як ті книжники їхні.

8

¹ А коли Він зійшов із гори, услід за Ним ішов натовп великий. ² І ось підійшов прокажений, уклонився Йому та й сказав: Коли, Господи, хочеш, Ти можеш очистити мене! ³ А Ісус простяг руку, і доторкнувся до нього, говорячи: Хочу, будь чистий! І тієї хвилини очистився той від своєї прокази. ⁴ І говорить до нього Ісус: Гляди, не розповідай нікому. Але йди, покажися священникові, та дар принеси, якого Мойсей заповів, їм на свідоцтво. ⁵ А коли Він до Капернауму ввійшов, то до Нього наблизився сотник, та й благи зачав Його, ⁶ кажучи: Господи, мій слуга лежить удома розслаблений, і тяжко страждає. ⁷ Він говорить йому: Я прийду й уздоровлю його. ⁸ А сотник Йому відповів: Недостойний я, Господи, щоб зайшов Ти під стріху мою... Та промов тільки слово, і видужає мій слуга! ⁹ Бо й я людина підвладна, і вояків під собою я маю; і одному кажу: піди то йде він, а тому: приходи і приходить, або рабові своєму: зроби те і він зробить. ¹⁰ Почувши таке, Ісус здивувався, і промовив до тих, хто йшов услід за Ним: Поправді кажу вам: навіть серед Ізраїля Я не знайшов був такої великої віри! ¹¹ Кажу ж вам, що багато-хто прийдуть від сходу та заходу, і засядуть у Царстві Небеснім із Авраамом, Ісаком та Яковом. ¹² Сини ж Царства повкидані будуть до темряви зовнішньої буде там плач і скрегіт зубів!... ¹³ І сказав Ісус сотникові: Иди, і як повірив ти, нехай так тобі й станеться! І тієї ж години одужав слуга його. ¹⁴ Як прийшов же Ісус до Петрового дому, то побачив тещу його, що лежала в гарячці. ¹⁵ І Він доторкнувся руки її, і гарячка покинула ту... І встала вона, та й Йому прислужувала! ¹⁶ А коли настав вечір, привели багатьох біснуватих до Нього,

і Він словом Своїм вигнав духів, а недужих усіх уздоровив, ¹⁷ щоб справдилося, що сказав був Ісає пророк, промовляючи: Він узяв наші немочі, і недуги поніс. ¹⁸ А як угледів Ісус навколо Себе багато народу, наказав переплинути на той бік. ¹⁹ І приступив один книжник та й до Нього сказав: Учителю, я піду за Тобою, хоч би куди ти пішов! ²⁰ Промовляє до нього Ісус: Мають нори лисиці, а гнізда небесні пташки, Син же Людський не має де й голови прихилити... ²¹ А інший із учнів промовив до Нього: Дозволь мені, Господи, перше піти та батька свого поховати. ²² А Ісус йому каже: Іди за Мною, і зостав мертвим ховати мерців своїх! ²³ І коли Він до човна вступив, за Ним увійшли Його учні. ²⁴ І ось буря велика зірвалась на морі, аж човен зачав заливатися хвилями. А Він спав... ²⁵ І кинулись учні, і збудили Його та й благали: Рятуй, Господи, гинемо! ²⁶ А Він відповів їм: Чого полохливі ви, маловірні? Тоді встав, наказав бурі й морю, і тиша велика настала... ²⁷ А народ дивувався й казав: Хто ж це такий, що вітри та море слухняні Йому? ²⁸ І, як прибув Він на той бік, до землі Гадаринської, перестріли Його два біснуваті, що вийшли з могильних печер, дуже люті, так що ніхто не міг переходити тією дорогою. ²⁹ І ось, вони стали кричати, говорячи: Що Тобі, Сину Божий, до нас? Прийшов Ти сюди передчасно нас мучити? ³⁰ А оподаль від них пасся гурт великий свиней. ³¹ І просилися демони, кажучи: Коли виженеш нас, то пошли нас у той гурт свиней. ³² А Він відповів їм: Ідіть. І вийшли вони, і пішли в гурт свиней. І ось кинувся з кручі до моря весь гурт, і потопився в воді. ³³ Пастухи ж повтікали; а коли прибули вони в місто, то про все розповіли, і про біснуватих. ³⁴ І ось, усе

місто вийшло назустріч Ісусові. Як Його ж угледіли, то стали благати, щоб пішов Собі з їхнього краю!

9

¹ І, сівши до човна, Він переплинув, і до міста Свого прибув. ² І ото, принесли до Нього розслабленого, що на ложі лежав. І, як побачив Ісус їхню віру, сказав розслабленому: Будь бадьорий, сину! Прощаються тобі гріхи твої! ³ І ось, дехто із книжників стали казати про себе: Він богозневажає. ⁴ Ісус же думки їхні знав і сказав: Чого думаєте ви лукаве в серцях своїх? ⁵ Що легше, сказати: Прощаються тобі гріхи, чи сказати: Уставай та й ходи? ⁶ Але щоб ви знали, що прощати гріхи на землі має владу Син Людський, тож каже Він розслабленому: Уставай, візьми ложе своє, та й іди у свій дім! ⁷ Той устав і пішов у свій дім. ⁸ А натовп, побачивши це, налякався, і славив Бога, що людям Він дав таку владу!... ⁹ А коли Ісус звідти проходив, побачив чоловіка, на ймення Матвія, що сидів на митниці, та й каже йому: Іди за Мною! Той устав, і пішов услід за Ним. ¹⁰ І сталось, як Ісус сидів при столі у домі, ось зійшлося багато митників і грішників, і вони посідали з Ним та з Його учнями. ¹¹ Як побачили ж те фарисеї, то сказали до учнів Його: Чому то Вчитель ваш їсть із митниками та із грішниками? ¹² А Він це почув та й сказав: Лікаря не потребують здорові, а слабії! ¹³ Ідіть же, і навчіться, що то є: Милости хочу, а не жертви. Бо Я не прийшов кликати праведних, але грішників до покаяння. ¹⁴ Тоді приступили до Нього Іванові учні та й кажуть: Чому постимо ми й фарисеї, а учні Твої не постять? ¹⁵ Ісус же промовив до них: Хіба можуть гості весільні

сумувати, поки з ними ще є молодий? Але прийдуть ті дні, коли заберуть молодого від них, тоді й постити будуть вони. ¹⁶ До одежі ж старої ніхто не вставляє латки з сукна сирового, бо збіжиться воно, і дірка стане ще гірша. ¹⁷ І не вливають вина молодого в старі бурдюки, а то бурдюки розірвуться, і вино розіллється, і бурдюки пропадуть; а вливають вино молоде до нових бурдюків, і одне й друге збережено буде. ¹⁸ Коли Він говорив це до них, підійшов ось один із старших, уклонився Йому та й говорить: Дочка моя хвилі цієї померла. Та прийди, поклади Свою руку на неї, і вона оживе. ¹⁹ І підвівся Ісус, і пішов услід за ним, також учні Його. ²⁰ І ото одна жінка, що дванадцять літ хворою на кровотечу була, приступила ззаду, і доторкнулась до краю одежі Його. ²¹ Бо вона говорила про себе: Коли хоч доторкнуся одежі Його, то одужаю. ²² Ісус, обернувшись, побачив її та й сказав: Будь бадьорою, дочко, твоя віра спасла тебе! І одужала жінка з тієї години. ²³ А Ісус, як прибув до господи старшого, і вздрів дударів та юрбу голосільників, ²⁴ то сказав: Відійдіть, бо не вмерло дівча, але спить. І насміхалися з Нього. ²⁵ А коли народ випроваджено, Він увійшов, узяв за руку її, і дівчина встала! ²⁶ І вістка про це розійшлася по всій тій країні. ²⁷ Коли ж Ісус звідти вертався, ішли за Ним два сліпці, що кричали й казали: Змилуйсь над нами, Сину Давидів! ²⁸ І коли Він додому прийшов, приступили до Нього сліпці. А Ісус до них каже: Чи ж вірите ви, що Я можу вчинити оце? Говорять до Нього вони: Так, Господи. ²⁹ Тоді Він доторкнувся до їхніх очей і сказав: Нехай станеться вам згідно з вашою вірою! ³⁰ І очі відкрилися їм. А Ісус наказав їм суворо, говорячи: Глядіть, щоб ніхто не довідався про це! ³¹ А

вони відійшли, та й розголосили про Нього по всій тій країні. ³² Коли ж ті виходили, то ось привели до Нього чоловіка німого, що був біснуватий. ³³ І як демон був вигнаний, німий заговорив. І дивувався народ і казав: Ніколи таке не траплялося серед Ізраїля! ³⁴ Фарисеї ж казали: Виганяє Він демонів силою князя демонів. ³⁵ І обходив Ісус всі міста та оселі, навчаючи в їхніх синагогах, та Євангелію Царства проповідуючи, і вздоровлюючи всяку недугу та неміч усяку. ³⁶ А як бачив людей, змилосерджувався Він над ними, бо були вони змучені та розпорошені, як ті вівці, що не мають пастуха. ³⁷ Тоді Він казав Своїм учням: Жниво справді велике, та робітників мало; ³⁸ тож благайте Господаря жнива, щоб на жниво Своє Він робітників вислав.

10

¹ І закликав Він дванадцятьох Своїх учнів, і владу їм дав над нечистими духами, щоб їх виганяли вони, і щоб уздоровляли всіляку недугу та неміч всіляку. ² А ймення апостолів дванадцятьох отакі: перший Симон, що Петром прозивається, і Андрій, брат його; Яків, син Зеведеїв, та Іван, брат його; ³ Пилип і Варфоломій, Хома й митник Матвій; Яків, син Алфеїв, і Тадей; ⁴ Симон Кананіт, та Юда Іскаріотський, що й видав Його. ⁵ Цих Дванадцятьох Ісус вислав, і їм наказав, промовляючи: На путь до поган не ходіть, і до самарянського міста не входьте, ⁶ але йдіть радніш до овечок загинулих дому Ізраїлевого. ⁷ А ходячи, проповідуйте та говоріть, що наблизилось Царство Небесне. ⁸ Уздоровляйте недужих, воскрешайте померлих, очищайте прокажених, виганяйте демонів. Ви дармо дістали, дармо й давайте. ⁹ Не

беріть ані золота, ані срібла, ані мідяків до своїх поясів, ¹⁰ ані торби в дорогу, ані двох одеж, ні сандалів, ані палиці. Бо вартий робітник своєї поживи. ¹¹ А як зайдете в місто якесь чи в село, то розвідайте, хто там достойний, і там перебудьте, аж поки не вийдете. ¹² А входячи в дім, вітайте його, промовляючи: Мир дому цьому! ¹³ І коли буде достойний той дім, нехай зійде на нього ваш мир; а як недостойний він буде, то мир ваш нехай до вас вернеться. ¹⁴ А як хто вас не прийме, і ваших слів не послухає, то, виходячи з дому чи з міста того, обтрусіть порошок із ніг своїх. ¹⁵ Поправді кажу вам: легше буде країні содомській й гоморській дня судного, аніж місту тому! ¹⁶ Оце посилаю Я вас, як овець між вовки. Будьте ж мудрі, як змії, і невинні, як голубки. ¹⁷ Стережіться ж людей, бо вони на суди видаватимуть вас, та по синагогах своїх бичувати вас будуть. ¹⁸ І до правителів та до царів поведуть вас за Мене, на свідчення їм і поганам. ¹⁹ А коли видаватимуть вас, не журіться, як або що говорити: тієї години буде вам дане, що маєте ви говорити, ²⁰ бо не ви промовлятимете, але Дух Отця вашого в вас промовлятиме. ²¹ І видасть на смерть брата брат, а батько дитину. І діти повстануть супроти батьків, і їх повбивають. ²² І за Ім'я Мое будуть усі вас ненавидіти. А хто витерпить аж до кінця, той буде спасений. ²³ А коли будуть вас переслідувати в однім місті, утікайте до іншого. Поправді кажу вам, не встигнете ви обійти міст Ізраїлевих, як прийде Син Людський. ²⁴ Учень не більший за вчителя, а раб понад пана свого. ²⁵ Доволі для учня, коли буде він, як учитель його, а раб як господар його. Коли Вельзевулом назвали господаря дому, скільки ж більше назвуть так домашніх його! ²⁶ Але не лякайтеся їх. Немає

нічого захищеного, що воно не відкриється, ані потаємного, що не виявиться. ²⁷ Що кажу Я вам потемки, говоріть те при світлі, що ж на вухо ви чуєте проповідуйте те на дахах. ²⁸ І не лякайтесь тих, хто тіло вбиває, а душі вбити не може; але бійтеся більше того, хто може й душу, і тіло вам занапастити в геєнні. ²⁹ Чи не два горобці продаються за гріш? А на землю із них ні один не впаде без волі Отця вашого. ³⁰ А вам і волосся все на голові пораховано. ³¹ Отож, не лякайтесь, бо вартніші ви за багатьох горобців. ³² Отже, кожного, хто Мене визнає перед людьми, того перед Небесним Отцем Моїм визнаю й Я. ³³ Хто ж Мене відцурається перед людьми, того й Я відцураюся перед Небесним Отцем Моїм. ³⁴ Не думайте, що Я прийшов, щоб мир на землю принести, Я не мир принести прийшов, а меча. ³⁵ Я ж прийшов порізнити чоловіка з батьком його, дочку з її матір'ю, і невістку з свекрухою її. ³⁶ І: вороги чоловікові домашні його! ³⁷ Хто більш, як Мене, любить батька чи матір, той Мене недостойний. І хто більш, як Мене, любить сина чи дочку, той Мене недостойний. ³⁸ І хто не візьме свого хреста, і не піде за Мною слідом, той Мене недостойний. ³⁹ Хто душу свою зберігає, той погубить її, хто ж за Мене погубить душу свою, той знайде її. ⁴⁰ Хто вас приймає приймає Мене, хто ж приймає Мене, приймає Того, Хто послав Мене. ⁴¹ Хто приймає пророка, як пророка, той дістане нагороду пророчу, хто ж приймає праведника, як праведника, той дістане нагороду праведничу. ⁴² І хто напоїть, як учня, кого з малих цих бодай кухлем водиці холодної, поправді кажу вам, той не згубить нагороди своєї.

11

¹ І сталось, коли Ісус перестав навчати дванадцятьох Своїх учнів, Він звідти пішов, щоб учити, і по їхніх містах проповідувати. ² Прочувши ж Іван у в'язниці про дії Христові, послав через учнів своїх, ³ щоб Його запитати: Чи Ти Той, Хто має прийти, чи чекати нам Іншого? ⁴ Ісус же промовив у відповідь їм: Ідіть, і перекажіть Іванові, що ви чуєте й бачите: ⁵ Сліпі прозрівають, і криві ходять, стають чистими прокажені, і чують глухі, і померлі встають, а вбогим звіщається Добра Новина... ⁶ І блаженний, хто через Мене спокуси не матиме! ⁷ Як вони ж відійшли, Ісус про Івана почав говорити народові: На що ви ходили в пустиню дивитися? Чи на очерет, що вітер гойдає його? ⁸ Та на що ви дивитись ходили? Може на чоловіка, у м'які шати одягненого? Аджеж ті, хто носить м'яке, по палатах царських. ⁹ По що ж ви ходили? Може бачити пророка? Так, кажу вам, навіть більш, як пророка. ¹⁰ Бо це ж той, що про нього написано: Ось перед обличчя Твоє посилаю Свого посланця, який перед Тобою дорогу Твою приготує! ¹¹ Поправді кажу вам: Між народженими від жінок не було більшого над Івана Христителя! Та найменший у Царстві Небеснім той більший від нього! ¹² Від днів же Івана Христителя й досі Царство Небесне здобувається силою, і ті, хто вживає зусилля, хапають його. ¹³ Усі бо Пророки й Закон до Івана провіщували. ¹⁴ Коли ж хочете знати, то Ілля він, що має прийти. ¹⁵ Хто має вуха, нехай слухає! ¹⁶ До кого ж цей рід прирівняю? До хлоп'ят він подібний, що на ринку сидять та вигукують іншим, ¹⁷ і кажуть: Ми вам грали, а ви не танцювали, ми співали вам жалібно, та не плакали ви... ¹⁸ Бо прийшов був

Іван, що не їв і не пив, вони ж кажуть: Він демона має. ¹⁹ Прийшов же Син Людський, що їсть і п'є, вони ж кажуть: Чоловік ось, ласун і п'яниця, Він приятель митників і грішників. І виправдалася мудрість своїми ділами. ²⁰ Ісус тоді став докоряти містам, де відбулося найбільш Його чуд, що вони не покаюлись: ²¹ Горе тобі, Хоразіне, горе тобі, Віфсаїдо! Бо коли б то в Тирі й Сидоні були відбулися ті чуда, що сталися в вас, то давно б вони каюлися в волосяниці та в попелі. ²² Але кажу вам: Легше буде дня судного Тиру й Сидону, ніж вам! ²³ А ти, Капернауме, що до неба піднісся, аж до аду ти зійдеш. Бо коли б у Содомі були відбулися ті чуда, що в тобі вони сталися, то лишився б він був по сьогоднішній день. ²⁴ Але кажу вам, що содомській землі буде легше дня судного, аніж тобі!... ²⁵ Того часу, навчаючи, промовив Ісус: Прославляю Тебе, Отче, Господи неба й землі, що втаїв Ти оце від премудрих і розумних, та його немовлятам відкрив. ²⁶ Так, Отче, бо Тобі так було до вподоби! ²⁷ Передав Мені все Мій Отець. І Сина не знає ніхто, крім Отця, і Отця не знає ніхто, окрім Сина, та кому Син захоче відкрити. ²⁸ Прийдіть до Мене, усі стружені та обтяжені, і Я вас заспокою! ²⁹ Візьміть на себе ярмо Моє, і навчіться від Мене, бо Я тихий і серцем покірливий, і знайдете спокій душам своїм. ³⁰ Бож ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий!

12

¹ Того часу Ісус переходив ланами в суботу. А учні Його зголодніли були, і стали зривати колосся та їсти. ² Побачили ж це фарисеї, та й кажуть Йому: Он учні Твої роблять те, чого не годиться робити в суботу... ³ А Він відповів їм: Чи ж ви не читали, що зробив був

Давид, коли сам зголоднів і ті, хто був із ним? ⁴ Як він увійшов до Божого дому, і спожив хліби показні, яких їсти не можна було ні йому, ані тим, хто був із ним, а тільки самим священикам? ⁵ Або ви не читали в Законі що в суботу священики порушують суботу у храмі, і невинні вони? ⁶ А Я вам кажу, що тут Більший, як храм! ⁷ Коли б знали ви, що то є: Милости хочу, а не жертви, то ви не судили б невинних... ⁸ Бо Син Людський Господь і суботі! ⁹ І, вийшовши звідти, прибув Він до їхньої синагоги. ¹⁰ І ото, був там чоловік, що мав суху руку. І, щоб обвинити Ісуса, запитали Його: Чи вздоровляти годиться в суботу? ¹¹ А Він їм сказав: Чи знайдеться між вами людина, яка, одну мавши вівцю, не піде по неї, і не врятує її, як вона впаде в яму в суботу? ¹² А скільки ж людина вартніша за тую овечку! Тому можна чинити добро й у суботу! ¹³ І каже тоді чоловікові: Простягни свою руку! Той простяг, і стала здорова вона, як і друга... ¹⁴ Фарисеї ж пішли, і зібрали нараду на Нього, як би Його погубити?... ¹⁵ А Ісус, розізнавши, пішов Собі звідти. І багато пішло вслід за Ним, і Він їх уздоровив усіх. ¹⁶ А Він наказав їм суворо Його не виявляти, ¹⁷ щоб справдилось те, що сказав був Ісаї пророк, промовляючи: ¹⁸ Ото Мій Отрок, що Я вибрав Його, Мій Улюблений, що Його полюбила душа Моя! Вкладу Свого Духа в Нього, і Він суд проголосить поганам. ¹⁹ Він не буде змагатися, ані кричати, і на вулицях чути не буде ніхто Його голосу. ²⁰ Він очеретини надломленої не доломить, і гнота догасаючого не погасить, поки не допроводить присуду до перемоги... ²¹ І погани надіяться будуть на Ймення Його! ²² Тоді привели до Нього німого сліпця, що був біснுவатий, і Він уздоровив його, так

що німий став говорити та бачити. ²³ І дивувались усі люди й казали: Чи ж не Син це Давидів? ²⁴ Фарисеї ж, почувши, сказали: Він демонів не виганяє інакше, тільки як Вельзевулом, князем демонів. ²⁵ А Він знав думки їхні, і промовив до них: Кожне царство, поділене супроти себе, запустіє. І кожне місто чи дім, поділені супроти себе, не втримаються. ²⁶ І коли сатана сатану виганяє, то ділиться супроти себе; як же втримається царство його? ²⁷ І коли Вельзевулом виганяю Я демонів, то ким виганяють сини ваші? Тому вони стануть вам суддями. ²⁸ А коли ж Духом Божим вигоню Я демонів, то настало для вас Царство Боже. ²⁹ Або як то хто може вдертися в дім дужого, та пограбувати добро його, якщо перше не зв'яже дужого? І аж тоді він господу його пограбує. ³⁰ Хто не зо Мною, той супроти Мене; і хто не збирає зо Мною, той розкидає. ³¹ Тому то кажу вам: усякий гріх, навіть богозневага, проститься людям, але богозневага на Духа не проститься! ³² І як скаже хто слово на Людського Сина, то йому проститься те; а коли скаже проти Духа Святого, не проститься того йому ані в цім віці, ані в майбутнім! ³³ Або виростить дерево добре, то й плід його добрий, або виростить дерево зле, то й плід його злий. Пізнається бо дерево з плоду! ³⁴ Роде зміїний! Як ви можете мовити добре, будши злі? Бо чим серце наповнене, те говорять уста. ³⁵ Добра людина з доброго скарбу добре виносить, а лукава людина зо скарбу лихого виносить лихе. ³⁶ Кажу ж вам, що за кожне слово пусте, яке скажуть люди, дадуть вони відповідь судного дня! ³⁷ Бо зо слів своїх будеш виправданий, і зо слів своїх будеш засуджений. ³⁸ Тоді дехто із книжників та фарисеїв озвались до Нього й сказали: Учителю,

хочемо побачити ознаку від Тебе. ³⁹ А Ісус відповів їм: Рід лукавий і перелюбний шукає ознаки, та ознаки йому не дадуть, окрім ознаки пророка Йони. ⁴⁰ Як Йона перебув у середині китовій три дні і три ночі, так перебуде три дні та три ночі й Син Людський у серці землі. ⁴¹ Ніневітяни стануть на суд із цим родом, і осудять його, вони бо покаялися через Йонину проповідь. А тут ото Більший, ніж Йона! ⁴² Цариця з півдня на суд стане з родом оцим, і засудить його, бо вона з кінця світу прийшла Соломонову мудрість послухати. А тут ото Більший, аніж Соломон! ⁴³ А коли дух нечистий виходить із людини, то блукає місцями безвідними, відпочинку шукаючи, та не знаходить. ⁴⁴ Тоді він говорить: Вернуса до дому свого, звідки вийшов. А як вернеться він, то хату знаходить порожню, заметену й прибрану. ⁴⁵ Тоді він іде, та й приводить сімох духів інших, лютіших за себе, і входять вони та й живуть тут. І буде останне людині тій гірше за перше... Так буде й лукавому родові цьому! ⁴⁶ Коли Він іще промовляв до народу, аж ось мати й брати Його осторонь стали, бажаючи з Ним говорити. ⁴⁷ І сказав хтось Йому: Ото мати Твоя й Твої браття стоять онде осторонь, і говорити з Тобою бажають. ⁴⁸ А Він відповів тому, хто Йому говорив, і сказав: Хто мати Моя? І хто браття Мої? ⁴⁹ І, показавши рукою Своєю на учнів Своїх, Він промовив: Ото Моя мати та браття Мої! ⁵⁰ Бо хто волю Мого Отця, що на небі, чинитиме, той Мені брат, і сестра, і мати!

13

¹ Того ж дня Ісус вийшов із дому, та й сів біля моря. ² І безліч народу зібралась до Нього, так що Він увійшов був до човна та й сів, а весь натовп стояв

понад берегом. ³ І багато навчав Він їх притчами, кажучи: Ось вийшов сіяч, щоб посіяти. ⁴ І як сів він зерна, упали одні край дороги, і пташки налетіли, та їх повидзьобували. ⁵ Другі ж упали на ґрунт кам'янистий, де не мали багато землі, і негайно посходили, бо земля неглибока була; ⁶ а як сонце зійшло, то зів'яли, і коріння не мавши, посохли. ⁷ А інші попадали в терен, і вигнався терен, і їх поглишив. ⁸ Інші ж упали на добру землю і зродили: одне в сто раз, друге в шістдесят, а те втридцять. ⁹ Хто має вуха, щоб слухати, нехай слухає! ¹⁰ І учні Його приступили й сказали до Нього: Чому притчами Ти промовляєш до них? ¹¹ А Він відповів і промовив: Тому, що вам дано пізнати таємниці Царства Небесного, їм же не дано. ¹² Бо хто має, то дасться йому та додасться, хто ж не має, забереться від нього й те, що він має. ¹³ Я тому говорю до них притчами, що вони, дивлячися, не бачать, і слухаючи, не чують, і не розуміють. ¹⁴ І над ними збувається пророцтво Ісаї, яке промовляє: Почуєте слухом, і не зрозумієте, дивитися будете оком, і не побачите... ¹⁵ Затовстіло бо серце людей цих, тяжко чують вухами вони, і зажмурили очі свої, щоб коли не побачити очима й не почути вухами, і не зрозуміти їм серцем, і не навернутись, щоб Я їх уздоровив! ¹⁶ Очі ж ваші блаженні, що бачать, і вуха ваші, що чують. ¹⁷ Бо поправді кажу вам, що багато пророків і праведних бажали побачити, що бачите ви, та не бачили, і почути, що чуєте ви, і не чули. ¹⁸ Послухайте ж притчу про сіяча. ¹⁹ До кожного, хто слухає слово про Царство, але не розуміє, приходить лукавий, і краде посіяне в серці його; це те, що посіяне понад дорогою. ²⁰ А посіяне на кам'янистому ґрунті, це

той, хто слухає слово, і з радістю зараз приймає його; ²¹ але кореня в ньому нема, тому він непостійний; коли ж утиск або переслідування настають за слово, то він зараз спокушується. ²² А між терен посіяне, це той, хто слухає слово, але клопоти віку цього та омана багатства заглушують слово, і воно застається без плоду. ²³ А посіяне в добрій землі, це той, хто слухає слово й його розуміє, і плід він приносить, і дає один у сто раз, другий у шістдесят, а той утридцятро. ²⁴ Іншу притчу подав Він їм, кажучи: Царство Небесне подібне до чоловіка, що посіяв був добре насіння на полі своїм. ²⁵ А коли люди спали, прийшов ворог його, і куколю між пшеницю насіяв, та й пішов. ²⁶ А як виростло збіжжя та кинуло колос, тоді показався і кукіль. ²⁷ І прийшли господареві раби, та й кажуть йому: Пане, чи ж не добре насіння ти сіяв на полі своїм? Звідки ж узявся кукіль? ²⁸ А він їм відказав: Чоловік супротивник накоїв оце. А раби відказали йому: Отож, чи не хочеш, щоб пішли ми і його повиполювали? ²⁹ Але він відказав: Ні, щоб, виполюючи той кукіль, ви не вирвали разом із ним і пшеницю. ³⁰ Залишіть, хай разом обоє ростуть аж до жнив; а в жнива накажу я женцям: Зберіть перше кукіль і його пов'яжіть у снопки, щоб їх попалити; пшеницю ж спровадьте до клуні моєї. ³¹ Іншу притчу подав Він їм, кажучи: Царство Небесне подібне до зерна гірчичного, що взяв чоловік і посіяв на полі своїм. ³² Воно найдрібніше з увсього насіння, але, коли виросте, більше воно за зілля, і стає деревом, так що птаство небесне злітається, і кублиться в віттях його. ³³ Іншу притчу Він їм розповів: Царство Небесне подібне до розчини, що її бере жінка, і кладе на три міри муки, аж поки все вкисне. ³⁴ Це все в

притчах Ісус говорив до людей, і без притчі нічого Він їм не казав, ³⁵ щоб справдилось те, що сказав був пророк, промовляючи: Відкрию у притчах уста Свої, розповім таємниці від почину світу! ³⁶ Тоді відпустив Він народ і додому прийшов. І підійшли Його учні до Нього й сказали: Поясни нам притчу про кукіль польовий. ³⁷ А Він відповів і промовив до них: Хто добре насіння посіяв був, це Син Людський, ³⁸ а поле це світ, добре ж насіння це сини Царства, а кукіль сини лукавого; ³⁹ а ворог, що всіяв його це диявол, жнива кінець віку, а женці Анголи. ⁴⁰ І як збирають кукіль, і як палять в огні, так буде й наприкінці віку цього. ⁴¹ Пошле Людський Син Своїх Анголів, і вони позбирають із Царства Його всі спокуси, і тих, хто чинить беззаконня, ⁴² і їх повкидають до печі огненної, буде там плач і скрегіт зубів! ⁴³ Тоді праведники, немов сонце, засяють у Царстві свого Отця. Хто має вуха, нехай слухає! ⁴⁴ Царство Небесне подібне ще до захованого в полі скарбу, що людина, знайшовши, ховає його, і з радости з того йде, та й усе, що має, продає та купує те поле. ⁴⁵ Подібне ще Царство Небесне до того купця, що пошукує перел добрих, ⁴⁶ а як знайде одну дорогоцінну перлину, то йде, і все продає, що має, і купує її. ⁴⁷ Подібне ще Царство Небесне до невода, у море закиненого, що зібрав він усячину. ⁴⁸ Коли він наповниться, тягнуть на берег його, і, сівши, вибирають до посуду добре, непотріб же геть викидають. ⁴⁹ Так буде й наприкінці віку: Анголи повиходять, і вилучать злих з-поміж праведних, ⁵⁰ і їх повкидають до печі огненної, буде там плач і скрегіт зубів! ⁵¹ Чи ви зрозуміли це все? Так! відказали Йому. ⁵² І Він їм сказав: Тому кожен книжник, що навчений про Царство Небесне,

подібний до того господаря, що з скарбниці своєї виносить нове та старе. ⁵³ І сталось, як скінчив Ісус притчі оці, Він звідти пішов. ⁵⁴ І прийшов Він до Своєї батьківщини, і навчав їх у їхній синагозі, так що стали вони дивуватися й питати: Звідки в Нього ця мудрість та сили чудодійні? ⁵⁵ Чи ж Він не син теслі? Чи ж мати Його не Марією зветься, а брати Його Яків, і Йосип, і Симон та Юда? ⁵⁶ І чи ж сестри Його не всі з нами? Звідки ж Йому все оте? ⁵⁷ І вони спокушалися Ним. А Ісус їм сказав: Пророка нема без пошани, хіба тільки в вітчизні своїй та в домі своїм! ⁵⁸ І Він не вчинив тут чуд багатьох через їхню невіру.

14

¹ Того часу прочув Ірод чотириривласник чутки про Ісуса, ² і сказав своїм слугам: Це Іван Христитель, він із мертвих воскрес, і тому чуда творяться ним... ³ Бо Ірод схопив був Івана, і зв'язав його, і посадив у в'язницю через Іродіяду, дружину брата свого Пилипа. ⁴ Бо до нього Іван говорив: Не годиться тобі її мати! ⁵ І хотів Ірод смерть заподіяти йому, та боявся народу, бо того за пророка вважали. ⁶ А як був день народження Ірода, танцювала посеред гостей дочка Іродіядина, та й Іродові догодила. ⁷ Тому під присягою він обіцявся їй дати, чого тільки попросить вона. ⁸ А вона, за намовою матері своєї: Дай мені проказала отут на полумиску голову Івана Христителя!... ⁹ І цар засмутився, але через клятву та тих, хто сидів при столі з ним, звелів дати. ¹⁰ І послав стягти Івана в в'язницю. ¹¹ І принесли на полумискові його голову, та й дали дівчині, а та віднесла її своїй матері... ¹² А учні його прибули, взяли тіло, і поховали його, та прийшли й сповістили Ісуса. ¹³ Як

Ісус те почув, Він відплив звідти човном у місце пустинне й самотнє. І, прочувши, народ із міст пішов пішки за Ним. ¹⁴ І, як вийшов Ісус, Він побачив багато народу, і змилосердивсь над ними, і їхніх слабих уздоровив. ¹⁵ А коли настав вечір, підійшли Його учні до Нього й сказали: Тут місце пустинне, і година вже пізня; відпусти народ, хай по селах розійдуться, і куплять поживи собі. ¹⁶ А Ісус їм сказав: Непотрібно відходити їм, нагодуйте їх ви! ¹⁷ Вони ж кажуть Йому: Не маємо чим тут, тільки п'ятеро хліба й дві риби. ¹⁸ А Він відказав: Принесіть Мені їх сюди. ¹⁹ І, звелівши натовпові посідати на траві, Він узяв п'ятеро хліба й дві риби, споглянув на небо, поблагословив й поламав ті хліби, і дав учням, а учні народові. ²⁰ І всі їли й наситились, а з кусків позostalих назбирали дванадцятро повних кошів... ²¹ Їдців же було мужа тисяч із п'ять, крім жінок і дітей. ²² І зараз звелів Ісус учням до човна сідати, і переплисти на той бік раніше Його, аж поки народ Він відпустить. ²³ Відпустивши ж народ, Він на гору пішов помолитися насамоті; і як вечір настав, був там Сам. ²⁴ А човен вже був на середині моря, і кидали хвилі його, бо вітер зірвавсь супротивний. ²⁵ А о четвертій сторожі нічній Ісус підійшов до них, ідучи по морю. ²⁶ Як побачили ж учні, що йде Він по морю, то настрашилися та й казали: Мара! І від страху вони закричали... ²⁷ А Ісус до них зараз озвався й сказав: Заспокойтесь, це Я, не лякайтесь! ²⁸ Петро ж відповів і сказав: Коли, Господи, Ти це, то звели, щоб прийшов я до Тебе по воді. ²⁹ А Він відказав йому: Іди. І, вилізши з човна, Петро став іти по воді, і пішов до Ісуса. ³⁰ Але, бачачи велику бурю, злякався, і зачав потопати, і скричав: Рятуй мене, Господи!... ³¹ І зараз Ісус простяг руку

й схопив його, і каже до нього: Маловірний, чого усумнився? ³² Як до човна ж вони ввійшли, буря вщухнула. ³³ А приявні в човні вклонились Йому та сказали: Ти справді Син Божий! ³⁴ Перепливши ж вони, прибули в землю Генісаретську. ³⁵ А люди тієї місцевости, пізнавши Його, сповістили по всій тій околиці, і до Нього принесли всіх хворих. ³⁶ І благали Його, щоб бодай доторкнутися краю одежі Його. А хто доторкався, уздоровлений був.

15

¹ Тоді до Ісуса прийшли фарисеї та книжники з Єрусалиму й сказали: ² Чого Твої учні ламають передання старших? Бо не миють вони своїх рук, коли хліб споживають. ³ А Він відповів і промовив до них: А чого й ви порушуєте Божу заповідь ради передання вашого? ⁴ Бо Бог заповів: Шануй батька та матір, та: Хто злорічить на батька чи матір, хай смертю помре. ⁵ А ви кажете: Коли скаже хто батьку чи матері: Те, чим би ви скористались від мене хотіли, то дар Богові, ⁶ то може вже й не шанувати той батька свого або матір свою. Так ви ради передання вашого знівечили Боже Слово. ⁷ Лицеміри! Про вас добре Ісая пророкував був, говорячи: ⁸ Оці люди устами шанують Мене, серце ж їхнє далеко від Мене! ⁹ Та однак надаремне шанують Мене, бо навчають наук людських заповідей... ¹⁰ І Він покликав народ, і промовив до нього: Послухайте та зрозумійте! ¹¹ Не те, що входить до уст, людину сквернить, але те, що виходить із уст, те людину сквернить. ¹² Тоді учні Його приступили й сказали Йому: Чи Ти знаєш, що фарисеї, почувши це слово, спокусилися? ¹³ А Він відповів і сказав: Усяка рослина, яку насадив не Отець

Мій Небесний, буде вирвана з коренем. ¹⁴ Залишіть ви їх: це сліпі поводитарі для сліпих. А коли сліпий водить сліпого, обоє до ями впадуть... ¹⁵ А Петро відповів і до Нього сказав: Поясни нам цю притчу. ¹⁶ А Він відказав: Чи ж і ви розуміння не маєте? ¹⁷ Чи ж ви не розумієте, що все те, що входить до уст, вступає в живіт, та й назовні виходить? ¹⁸ Що ж виходить із уст, те походить із серця, і воно опоганює людину. ¹⁹ Бо з серця виходять лихі думки, душогубства, перелюби, розпуста, крадіж, неправдиві засвідчення, богозневаги. ²⁰ Оце те, що людину опоганює. А їсти руками невмитими, не опоганює це людини! ²¹ І, вийшовши звідти, Ісус відійшов у землі тирські й сидонські. ²² І ось жінка одна хананеянка, із тих околиць прийшовши, заголосила до Нього й сказала: Змилуйся надо мною, Господи, Сину Давидів, демон тяжко дочку мою мучить! ²³ А Він їй не казав ані слова. Тоді учні Його, підійшовши, благали Його та казали: Відпусти її, бо кричить услід за нами! ²⁴ А Він відповів і сказав: Я посланий тільки до овечок загинулих дому Ізраїлевого... ²⁵ А вона, підійшовши, уклонилаь Йому та й сказала: Господи, допоможи мені! ²⁶ А Він відповів і сказав: Не годиться взяти хліб у дітей, і кинути щенятам... ²⁷ Вона ж відказала: Так, Господи! Але ж і щенята їдять ті кришки, що спадають зо столу їхніх панів. ²⁸ Тоді відповів і сказав їй Ісус: О жінко, твоя віра велика, нехай буде тобі, як ти хочеш! І тієї години дочка її видужала. ²⁹ І, відійшовши звідти, Ісус прибув до Галілейського моря, і, зійшовши на гору, сів там. ³⁰ І приступило до Нього багато народу, що мали з собою кривих, калік, сліпих, німих і інших багато, і клали їх до Ісусових ніг. І Він уздоровлював їх. ³¹ А народ не виходив із дива, бо

бачив, що говорять німі, каліки стають здорові, криві ходять, і бачать сліпі, і славив він Бога Ізраїлевого!
32 А Ісус Своїх учнів покликав і сказав: Жаль Мені цих людей, що вже три дні зо Мною знаходяться, але їсти не мають чого; відпустити їх без їжі не хочу, щоб вони не ослабли в дорозі. **33** А учні Йому відказали: Де нам узяти стільки хліба в пустині, щоб нагодувати стільки народу? **34** А Ісус запитав їх: Скільки маєте хліба? Вони ж відказали: Семеро, та трохи рибок. **35** І Він ізвелів на землі посідати народів. **36** І, взявши сім хлібів і риби, віддавши Богу подяку, поламав і дав учням Своїм, а учні народів. **37** І всі їли й наситилися, а з позоставших кусків назбирали сім кошиків повних...
38 Їдців же було чотири тисячі мужа, окрім жінок та дітей. **39** І, відпустивши народ, усів Він до човна, і прибув до землі Магдалинської.

16

1 І підійшли фарисеї та саддукеї, і, випробовуючи, просили Його показати ознаку їм із неба. **2** А Він відповів і промовив до них: Ви звечора кажете: Буде погода, червоніє бо небо. **3** А ранком: Сьогодні негода, червоніє бо небо похмуре. Розпізнати небесне обличчя ви вмієте, ознак часу ж не можете!
4 Рід лукавий і перелюбний шукає ознаки, та ознаки йому не дадуть, окрім ознаки пророка Йони. І, їх полишивши, Він відійшов. **5** А учні Його, перейшовши на той бік, забули взяти хліба. **6** Ісус же промовив до них: Стережіться уважливо фарисейської та саддукейської розчини! **7** Вони ж міркували собі й говорили: Ми ж хлібів не взяли. **8** А Ісус, знавши те, запитав: Чого між собою міркуєте ви, маловірні, що хлібів не взяли? **9** Чи ж ви ще не розумієте й не

пам'ятаєте про п'ять хлібів на п'ять тисяч, і скільки кошів ви зібрали? ¹⁰ Ані про сім хлібів на чотири тисячі, і скільки кошиків ви назбирали? ¹¹ Як ви не розумієте, що Я не про хліб вам сказав? Стережіться но розчини фарисейської та саддукейської! ¹² Тоді зрозуміли вони, що Він не казав стерегтися їм розчини хлібної, але фарисейської та саддукейської науки. ¹³ Прийшовши ж Ісус до землі Кесарії Пилипової, питає Своїх учнів і казав: За кого народ уважає Мене, Сина Людського? ¹⁴ Вони ж відповіли: Одні за Івана Христителя, одні за Іллю, інші ж за Єремію або за одного з пророків. ¹⁵ Він каже до них: А ви за кого Мене маєте? ¹⁶ А Симон Петро відповів і сказав: Ти Христос, Син Бога Живого! ¹⁷ А Ісус відповів і до нього промовив: Блаженний ти, Симоне, сину Йонин, бо не тіло і кров тобі оце виявили, але Мій Небесний Отець. ¹⁸ І кажу Я тобі, що ти скеля, і на скелі оцій побудую Я Церкву Свою, і сили адові не переможуть її. ¹⁹ І ключі тобі дам від Царства Небесного, і що на землі ти зв'яжеш, те зв'язане буде на небі, а що на землі ти розв'яжеш, те розв'язане буде на небі! ²⁰ Тоді наказав Своїм учням, щоб нікому не казали, що Він Христос. ²¹ Із того часу Ісус став виказувати Своїм учням, що Він мусить іти до Єрусалиму, і постраждати багато від старших, і первосвящеників, і книжників, і вбитому бути, і воскреснути третього дня. ²² І, набік відвівши Його, Петро став Йому докоряти й казати: Змилуйся, Господи, такого Тобі хай не буде! ²³ А Він обернувся й промовив Петрові: Відступися від Мене, сатано, ти спокуса Мені, бо думаєш не про Боже, а про людське! ²⁴ Промовив тоді Ісус учням Своїм: Коли хоче хто йти вслід за Мною, хай зречеться самого себе, і хай

візьме свого хреста, та й іде вслід за Мною. ²⁵ Бо хто хоче спасти свою душу, той погубить її, хто ж за Мене свою душу погубить, той знайде її. ²⁶ Яка ж користь людині, що здобуде весь світ, але душу свою занапастить? Або що дасть людина взамін за душу свою? ²⁷ Бо прийде Син Людський у славі Свого Отця з Анголами Своїми, і тоді віддасть кожному згідно з ділами його. ²⁸ Поправді кажу вам, що деякі з тут-о приявних не скуштують смерти, аж поки не побачать Сина Людського, що йде в Царстві Своім.

17

¹ А через шість день забирає Ісус Петра, і Якова, і Івана, брата його, та й веде їх осібно на гору високу. ² І Він перед ними переобразився: обличчя Його, як те сонце, засяло, а одежа Його стала біла, як світло. ³ І ось з'явилися до них Мойсей та Ілля, і розмовляли із Ним. ⁴ І озвався Петро та й сказав до Ісуса: Господи, добре бути нам тут! Коли хочеш, поставлю отут три шатрі: для Тебе одне, і одне для Мойсея, і одне для Іллі. ⁵ Як він ще говорив, ось хмара ясна заслонила їх, і ось голос із хмари почувсь, що казав: Це Син Мій Улюблений, що Його Я вподобав. Його слухайтеся! ⁶ А почувши, попадали учні долілиць, і полякалися сильно... ⁷ А Ісус підійшов, доторкнувся до них і промовив: Уставайте й не бійтесь! ⁸ Звівши ж очі свої, нікого вони не побачили, окрім Самого Ісуса. ⁹ А коли з гори сходили, заповів їм Ісус і сказав: Не кажіть нікому про цеє видіння, аж поки Син Людський із мертвих воскресне. ¹⁰ І запитали Його учні, говорячи: Що це книжники кажуть, ніби треба Іллі перш прийти? ¹¹ А Він відповів і сказав: Ілля, правда, прийде, і все приготує. ¹² Але кажу вам,

що Ілля вже прийшов був, та його не пізнали, але з ним зробили, що тільки хотіли... Так і Син Людський має страждати від них. ¹³ Учні тоді зрозуміли, що Він їм говорив про Івана Хрестителя. ¹⁴ І як вони до народу прийшли, то до Нього один чоловік приступив, і навколішки впав перед Ним, ¹⁵ і сказав: Господи, змилуйсь над сином моїм, що біснується у новомісяччі, і мучиться тяжко, бо почасти падає він ув огонь, і почасти в воду. ¹⁶ Я його був привів до учнів Твоїх, та вони не могли вздоровити його. ¹⁷ А Ісус відповів і сказав: О роде невірний й розбещений, доки буду Я з вами? Доки вас Я терпітиму? Приведіть до Мене сюди його! ¹⁸ Потому Ісус погрозив йому, і демон вийшов із нього. І видужав хлопець тієї години! ¹⁹ Тоді підійшли учні насамоті до Ісуса й сказали: Чому ми не могли його вигнати? ²⁰ А Він їм відповів: Через ваше невірство. Бо поправді кажу вам: коли будете ви мати віру, хоч як зерно гірчичне, і горі оцій скажете: Перейди звідси туди, то й переїде вона, і нічого не матимете неможливого! ²¹ Цей же рід не виходить інакше, як тільки молитвою й постом. ²² Коли пробували вони в Галілеї, то сказав їм Ісус: Людський Син буде виданий людям до рук, ²³ і вони Його вб'ють, але третього дня Він воскресне. І тяжко вони зажурились... ²⁴ Як прийшли ж вони в Капернаум, до Петра підійшли збирачі дидрахм на храм, та й сказали: Чи не заплатить ваш учитель дидрахми? ²⁵ Він відказує: Так. І як він увійшов до дому, то Ісус попередив його та сказав: Як ти думаєш, Симоне: царі земні з кого беруть мито або податки: від синів своїх, чи чужих? ²⁶ А як той відказав: Від чужих, то промовив до нього Ісус: Тож вільні сини! ²⁷ Та щоб їх не спокусити, піди над море,

та вудку закинь, і яку першу рибу ізловиш, візьми, і рота відкрий їй, і знайдеш статира; візьми ти його, і віддай їм за Мене й за себе...

18

¹ Підійшли до Ісуса тоді Його учні, питаючи: Хто найбільший у Царстві Небеснім? ² Він же дитину покликав, і поставив її серед них, ³ та й сказав: Поправді кажу вам: коли не навернетесь, і не станете, як ті діти, не ввійдете в Царство Небесне! ⁴ Отже, хто впокориться, як дитина оця, той найбільший у Царстві Небеснім. ⁵ І хто прийме таку дитину одну в Моє Ймення, той приймає Мене. ⁶ Хто ж спокусить одне з цих малих, що вірують в Мене, то краще б такому було, коли б жорно млинове на шию йому почепити, і його потопити в морській глибині... ⁷ Від спокус горе світові, бо мусять спокуси прийти; надто горе людині, що від неї приходить спокуса! ⁸ Коли тільки рука твоя, чи нога твоя спокушає тебе, відітни її й кинь від себе: краще тобі увійти в життя одноруким або одноногим, ніж з обома руками чи з обома ногами бути вкиненому в огонь вічний. ⁹ І коли твоє око тебе спокушає його вибери й кинь від себе: краще тобі однооким увійти в життя, ніж з обома очима бути вкиненому до геєнни огненної. ¹⁰ Стережіться, щоб ви не погордували ані одним із малих цих; кажу бо Я вам, що їхні Анголи повсякчасно бачать у небі обличчя Мого Отця, що на небі. ¹¹ Син бо Людський прийшов, щоб спасти загинуле. ¹² Як вам здається: коли має який чоловік сто овець, а одна з них заблудить, то чи він не покине дев'яťдесятьох і дев'яťох у горах, і не піде шукати заблудлої? ¹³ І коли пощастить відшукати її,

поправді кажу вам, що радіє за неї він більше, аніж за дев'ятдесятьох і дев'ятьох незаблудлих. ¹⁴ Так волі нема Отця вашого, що на небі, щоб загинув один із цих малих. ¹⁵ А коли прогрішиться твій брат проти тебе, іди й йому викажи поміж тобою та ним самим; як тебе він послухає, ти придбав свого брата. ¹⁶ А коли не послухає він, то візьми з собою ще одного чи двох, щоб справа всіляка ствердилась устами двох чи трьох свідків. ¹⁷ А коли не послухає їх, скажи Церкві; коли ж не послухає й Церкви, хай буде тобі, як поганин і митник! ¹⁸ Поправді кажу вам: Що тільки зв'яжете на землі, зв'язане буде на небі, і що тільки розв'яжете на землі, розв'язане буде на небі. ¹⁹ Ще поправді кажу вам, що коли б двоє з вас на землі погодились про всяку річ, то коли вони будуть просити за неї, станеться їм від Мого Отця, що на небі! ²⁰ Бо де двоє чи троє в Ім'я Мое зібрані, там Я серед них. ²¹ Петро приступив тоді та запитався Його: Господи, скільки разів брат мій може згрішити проти мене, а я маю прощати йому? Чи до семи раз? ²² Ісус промовляє до нього: Не кажу тобі до семи раз, але аж до семидесяти раз по семи! ²³ Тим то Царство Небесне подібне одному цареві, що захотів обрахунок зробити з своїми рабами. ²⁴ Коли ж він почав обраховувати, то йому привели одного, що винен був десять тисяч талантів. ²⁵ А що він не мав із чого віддати, наказав пан продати його, і його дружину та діти, і все, що він мав, і заплатити. ²⁶ Тоді раб той упав до ніг, і вклонявся йому та благав: Потерпи мені, я віддам тобі все! ²⁷ І змилосердився пан над рабом тим, і звільнив його, і простив йому борг. ²⁸ А як вийшов той раб, то спіткав він одного з своїх співтоваришів, що був винен йому сто динаріїв. І, схопивши його,

він душив та казав: Віддай, що ти винен! ²⁹ А товариш його впав у ноги йому, і благав його, кажучи: Потерпи мені, і я віддам тобі! ³⁰ Та той не схотів, а пішов і всадив до в'язниці його, аж поки він боргу не верне. ³¹ Як побачили ж товариші його те, що сталося, то засмутилися дуже, і прийшли й розповіли своєму панові все, що було. ³² Тоді пан його кличе його, та й говорить до нього: Рабе лукавий, я простив був тобі весь той борг, бо просив ти мене. ³³ Чи й тобі не належало змилюватись над своїм співтоваришем, як і я над тобою був змилювався? ³⁴ І прогнівався пан його, і катам його видав, аж поки йому не віддасть всього боргу. ³⁵ Так само й Отець Мій Небесний учинить із вами, коли кожен із вас не простить своєму братові з серця свого їхніх прогріхів.

19

¹ І сталось, як Ісус закінчив ці слова, то Він вирушив із Галілеї, і прибув до країни Юдейської, на той бік Йордану. ² А за Ним ішла безліч народу, і Він уздоровив їх тут. ³ І підійшли фарисеї до Нього, і, випробовуючи, запитали Його: Чи дозволено дружину свою відпускати з причини всякої? ⁴ А Він відповів і сказав: Чи ви не читали, що Той, Хто створив споконвіку людей, створив їх чоловіком і жінкою? ⁵ І сказав: Покине тому чоловік батька й матір, і пристане до дружини своєї, і стануть обое вони одним тілом, ⁶ тому то немає вже двох, але одне тіло. Тож, що Бог спарував, людина нехай не розлучує! ⁷ Вони кажуть Йому: А чому ж Мойсей заповів дати листа розводового, та й відпускати? ⁸ Він говорить до них: То за ваше жорстокосердя дозволив Мойсей відпускати дружин ваших, спочатку ж так не було. ⁹ А Я вам кажу: Хто дружину відпустить свою

не з причини перелюбу, і одружаться з іншою, той чинить перелюб. І хто одружаться з розведеною, той чинить перелюб. ¹⁰ Учні говорять Йому: Коли справа така чоловіка із дружиною, то не добре одружуватись. ¹¹ А Він їм відказав: Це слово вміщають не всі, але ті, кому дано. ¹² Бо бувають скопці, що з утроби ще матерньої народилися так; є й скопці, що їх люди оскопили, і є скопці, що самі оскопили себе ради Царства Небесного. Хто може вмістити, нехай вмістить. ¹³ Тоді привели Йому діток, щоб поклав на них руки, і за них помолився, учні ж їм докоряли. ¹⁴ Ісус же сказав: Пустіть діток, і не бороніть їм приходити до Мене, бо Царство Небесне належить таким. ¹⁵ І Він руки на них поклав, та й пішов звідтіля. ¹⁶ І підійшов ось один, і до Нього сказав: Учителю Добрий, що маю зробити я доброго, щоб мати життя вічне? ¹⁷ Він же йому відказав: Чого звеш Мене Добрим? Ніхто не є Добрий, крім Бога Самого. Коли ж хочеш ввійти до життя, то виконай заповіді. ¹⁸ Той питає Його: Які саме? А Ісус відказав: Не вбивай, не чини перелюбу, не кради, не свідкуй неправдиво. ¹⁹ Шануй батька та матір, і: Люби свого ближнього, як самого себе. ²⁰ Говорить до Нього юнак: Це я виконав все. Чого ще бракує мені? ²¹ Ісус каже йому: Коли хочеш бути досконалим, піди, продай добра свої та й убогим роздай, і матимеш скарб ти на небі. Потому приходь та й іди вслід за Мною. ²² Почувши ж юнак таке слово, відійшов, зажурившись, бо великі маетки він мав. ²³ Ісус же сказав Своїм учням: Поправді кажу вам, що багатому трудно ввійти в Царство Небесне. ²⁴ Іще вам кажу: Верблюдові легше пройти через голчине вушко, ніж багатому в Боже Царство ввійти! ²⁵ Як учні ж Його це зачули, здивувалися

дуже й сказали: Хто ж тоді може спастися? ²⁶ А Ісус позирнув і сказав їм: Немоżliве це людям, та можливе все Богові. ²⁷ Тоді відізався Петро та до Нього сказав: От усе ми покинули, та й пішли за Тобою слідом; що ж нам буде за це? ²⁸ А Ісус відказав їм: Поправді кажу вам, що коли, при відновленні світу, Син Людський засяде на престолі слави Своєї, тоді сядете й ви, що за Мною пішли, на дванадцять престолів, щоб судити дванадцять племен Ізраїлевих. ²⁹ І кожен, хто за Ймення Моє кине дім, чи братів, чи сестер, або батька, чи матір, чи діти, чи землі, той багатократно одержить і успадкує вічне життя. ³⁰ І багато-хто з перших останніми стануть, а останні першими.

20

¹ Бо Царство Небесне подібне одному господареві, що вдосвіта вийшов згодити робітників у свій виноградник. ² Згодившись ж він із робітниками по динарію за день, послав їх до свого виноградника. ³ А вийшовши коло години десь третьої, побачив він інших, що стояли без праці на ринку, ⁴ та й каже до них: Ідіть і ви до мого виноградника, і що буде належати, дам вам. ⁵ Вони ж відійшли. І вийшов він знов о годині десь шостій й дев'ятій, і те саме зробив. ⁶ А вийшовши коло години одинадцятої, знайшов інших, що стояли без праці, та й каже до них: Чого тут стоїте цілий день безробітні? ⁷ Вони кажуть до нього: Бо ніхто не найняв нас. Відказує їм: Ідіть і ви в виноградник. ⁸ Коли ж вечір настав, то говорить тоді до свого управителя пан виноградника: Поклич робітників, і дай їм заплату, почавши з останніх до перших. ⁹ І прийшли ті, що з години одинадцятої, і взяли по динарію. ¹⁰ Коли ж прийшли перші, то

думали, що вони візьмуть більше. Та й вони по динару взяли. ¹¹ А взявши, вони почали нарікати на господаря, ¹² кажучи: Ці останні годину одну працювали, а ти прирівняв їх до нас, що витерпіли тягар дня та спекоту... ¹³ А він відповів і сказав до одного із них: Не кривджу я, друже, тебе, хіба не за динарія згодився зо мною? ¹⁴ Візьми ти своє та й іди. Але я хочу дати й цьому ось останньому, як і тобі. ¹⁵ Чи ж не вільно мені зо своїм, що я хочу, зробити? Хіба око твоє заздре від того, що я добрий? ¹⁶ Отак будуть останні першими, а перші останніми! ¹⁷ Побажавши ж піти до Єрусалиму, Ісус взяв осібно Дванадцятьох, і на дорозі їм сповістив: ¹⁸ Оце в Єрусалим ми йдемо, і первосвященикам і книжникам виданий буде Син Людський, і засудять на смерть Його... ¹⁹ І посланам Його вони видадуть на наругу та на катування, і на розп'яття, але третього дня Він воскресне! ²⁰ Тоді приступила до Нього мати синів Зеведеєвих, і вклонилась, і просила від Нього чогось. ²¹ А Він їй сказав: Чого хочеш? Вона каже Йому: Скажи, щоб обидва сини мої ці сіли в Царстві Твоїм праворуч один, і ліворуч від Тебе один. ²² А Ісус відповів і сказав: Не знаєте, чого просите. Чи ж можете ви пити чашу, що Я її питиму або христитися хрищенням, що я ним хрищуся? Вони кажуть Йому: Можемо. ²³ Він говорить до них: Ви питимете Мою чашу і будете христитися хрищенням, що Я ним хрищуся. А сидіти праворуч Мене та ліворуч не Моє це давати, а кому від Мого Отця те вготовано. ²⁴ Як почули це десятеро, стали гніватися на обох тих братів. ²⁵ А Ісус їх покликав і промовив: Ви знаєте, що князі народів панують над ними, а вельможі їх тиснуть. ²⁶ Не так буде між вами, але хто великим

із вас хоче бути, хай буде слугою він вам. ²⁷ А хто з вас бути першим бажає, нехай буде він вам за раба. ²⁸ Так само й Син Людський прийшов не на те, щоб служили Йому, а щоб послужити, і душу Свою дати на викуп за багатьох! ²⁹ Як вони ж з Єрихону виходили, за Ним ішов натовп великий. ³⁰ І ось двоє сліпих, що сиділи при дорозі, почувши, що переходить Ісус, стали кричати, благаючи: Змилуйсь над нами, Господи, Сину Давидів! ³¹ Народ же сварився на них, щоб мовчали, вони ж іще більше кричали, благаючи: Змилуйсь над нами, Господи, Сину Давидів! ³² Ісус же спинився, покликав їх та й сказав: Що хочете, щоб Я вам зробив? ³³ Вони Йому кажуть: Господи, нехай нам розкриються очі! ³⁴ І змилосердивсь Ісус, доторкнувся до їхніх очей, і зараз прозріли їм очі, і вони подалися за Ним.

21

¹ А коли вони наблизились до Єрусалиму, і прийшли до Вітфагії, до гори до Оливної, тоді Ісус вислав двох учнів, ² до них, кажучи: Ідїть у село, яке перед вами, і знайдете зараз ослицю прив'язану та з нею осля; відв'яжіть, і Мені приведіть їх. ³ А як хто вам що скаже, відкажіть, що їх потребує Господь, і він зараз пошле їх. ⁴ А це сталося, щоб справдилось те, що сказав був пророк, промовляючи: ⁵ Скажіте Сіонській доньці: Ось до тебе йде Цар твій! Він покірливий, і всів на осла, на осля, під'яремної сина. ⁶ А учні пішли та й зробили, як звелів їм Ісус. ⁷ Вони привели до Ісуса ослицю й осля, і одержу поклали на них, і Він сів на них. ⁸ І багато народу стелили одержу свою по дорозі, інші ж різали віття з дерев і стелили дорогою. ⁹ А народ, що йшов перед Ним і позаду, викрикував,

кажучи: Осанна Сину Давидовому! Благословенний, хто йде у Господнє Ім'я! Осанна на висоті! ¹⁰ А коли увійшов Він до Єрусалиму, то здвигнулося ціле місто, питаючи: Хто це такий? ¹¹ А народ говорив: Це Пророк, Ісус із Назарету Галілейського! ¹² Потому Ісус увійшов у храм Божий, і вигнав усіх продавців і покупців у храмі, і поперевертав грошомінам столи, та ослони продавцям голубів. ¹³ І сказав їм: Написано: Дім Мій буде домом молитви, а ви робите з нього печеру розбійників. ¹⁴ І приступили у храмі до Нього сліпі та криві, і Він їх уздоровив. ¹⁵ А первосвященики й книжники, бачивши чуда, що Він учинив, і дітей, що в храмі викрикували: Осанна Сину Давидовому, обурилися, ¹⁶ та й сказали Йому: Чи ти чуєш, що кажуть вони? А Ісус відказав їм: Так. Чи ж ви не читали ніколи: Із уст немовлят, і тих, що ссуть, учинив Ти хвалу? ¹⁷ І покинувши їх, Він вийшов за місто в Віфанію, і там ніч перебув. ¹⁸ А вранці, до міста вертаючись, Він зголоднів. ¹⁹ І побачив Він при дорозі одне фігове дерево, і до нього прийшов, та нічого, крім листя самого, на нім не знайшов. І до нього Він каже: Нехай плоду із тебе не буде ніколи повіки! І фігове дерево зараз усохло. ²⁰ А учні, побачивши це, дивувалися та говорили: Як швидко всохло це фігове дерево!... ²¹ Ісус же промовив у відповідь їм: Поправді кажу вам: Коли б мали ви віру, і не мали сумніву, то вчинили б не тільки як із фіговим деревом, а якби й цій горі ви сказали: Порушся та кинься до моря, то й станеться те! ²² І все, чого ви в молитві попросите з вірою, то одержите. ²³ А коли Він прийшов у храм і навчав, поприходили первосвященики й старші народу до Нього й сказали: Якою Ти владою чиниш оце? І хто Тобі владу цю дав? ²⁴ Ісус же промовив у відповідь

їм: Запитаю й Я вас одне слово. Як про нього дасте Мені відповідь, то й Я вам скажу, якою владою Я це чиню. ²⁵ Іванове хрищення звідки було: із неба, чи від людей? Вони ж міркували собі й говорили: Коли скажемо: Із неба, відкаже Він нам: Чого ж ви йому не повірили? ²⁶ А як скажемо: Від людей, боїмося народу, бо Івана вважають усі за пророка. ²⁷ І сказали Ісусові в відповідь: Ми не знаємо. Відказав їм і Він: То й Я вам не скажу, якою владою Я це чиню. ²⁸ А як вам здається? Один чоловік мав двох синів. Прийшовши до першого, він сказав: Піди но, дитино, сьогодні, працюй у винограднику! ²⁹ А той відповів і сказав: Готовий, панотче, і не пішов. ³⁰ І, прийшовши до другого, так само сказав. А той відповів і сказав: Я не хочу. А потім покаявся, і пішов. ³¹ Котрий же з двох учинив волю батькову? Вони кажуть: Останній. Ісус промовляє до них: Поправді кажу вам, що митники та блудодійки випереджують вас у Боже Царство. ³² Бо прийшов був до вас дорогою праведности Іван, та йому не повірили ви, а митники та блудодійки йняли йому віри. А ви бачили, та проте не покалися й опісля, щоб повірити йому. ³³ Послухайте іншої притчі. Був господар один. Насадив виноградника він, обгородив його муром, видовбав у ньому чавило, башту поставив, і віддав його винарям, та й пішов. ³⁴ Коли ж надійшов час плодів, він до винарів послав рабів своїх, щоб прийняти плоди свої. ³⁵ Винарі ж рабів його похапали, і одного побили, а другого замордували, а того вкаменували. ³⁶ Знов послав він інших рабів, більш як перше, та й їм учинили те саме. ³⁷ Нарешті послав до них сина свого і сказав: Посоромляться сина мого. ³⁸ Але винарі, як побачили сина, міркувати собі стали: Це спадкоємець; ходім,

замордуймо його, і заберемо його спадщину! ³⁹ І, схопивши його, вони вивели за виноградник його, та й убили. ⁴⁰ Отож, як прибуде той пан виноградника, що зробить він тим винарям? ⁴¹ Вони кажуть Йому: Злочинців погубить жорстоко, виноградника ж віддасть іншим винарям, що будуть плоди віддавати йому своєчасно. ⁴² Ісус промовляє до них: Чи ви не читали ніколи в Писанні: Камінь, що його будівничі відкинули, той наріжним став каменем; від Господа сталося це, і дивне воно в очах наших! ⁴³ Тому кажу вам, що від вас Царство Боже відійметься, і дасться народові, що плоди його буде приносити. ⁴⁴ І хто впаде на цей камінь розіб'ється, а на кого він сам упаде то розчавить його. ⁴⁵ А як первосвященики та фарисеї почули ці притчі Його, то вони зрозуміли, що про них Він говорить. ⁴⁶ І намагались схопити Його, але побоялись людей, бо вважали Його за Пророка.

22

¹ А Ісус, відповідаючи, знов почав говорити їм притчами, кажучи: ² Царство Небесне подібне одному цареві, що весілля справляв був для сина свого. ³ І послав він своїх рабів покликати тих, хто був на весілля запрошений, та ті не хотіли прийти. ⁴ Знову послав він інших рабів, наказуючи: Скажіть запрошеним: Ось я приготував обід свій, закололи бики й відгодоване, і все готове. Ідіть на весілля! ⁵ Та вони злегковажили та порозходились, той на поле своє, а той на свій торг. ⁶ А останні, похапавши рабів його, знущалися, та й повбивали їх. ⁷ І розгнівався цар, і послав своє військо, і вигубив тих убійників, а їхнє місто спалив. ⁸ Тоді каже рабам своїм: Весілля готове, але недостойні були ті покликані. ⁹ Тож

підіть на роздоріжжя, і кого тільки спіткаєте, кличте їх на весілля. ¹⁰ І вийшовши раби ті на роздоріжжя, зібрали всіх, кого тільки спіткали, злих і добрих. І весільна кімната гістьми переповнилась. ¹¹ Як прийшов же той цар на гостей подивитись, побачив там чоловіка, в одержу весільну не вбраного, ¹² та й каже йому: Як ти, друже, ввійшов сюди, не мавши одержу весільної? Той же мовчав. ¹³ Тоді цар сказав своїм слугам: Зв'яжіть йому ноги та руки, та й киньте до зовнішньої темряви, буде плач там і скрегіт зубів... ¹⁴ Бо багато покликаних, та вибраних мало. ¹⁵ Тоді фарисеї пішли й умовлялись, як зловити на слові Його. ¹⁶ І посилають до Нього своїх учнів із іродіанами, і кажуть: Учителю, знаємо ми, що Ти справедливий, і наставляєш на Божу дорогу правдиво, і не зважаєш ні на кого, бо на людське обличчя не дивишся Ти. ¹⁷ Скажи ж нам, як здається Тобі: чи годиться давати податок для кесаря, чи ні? ¹⁸ А Ісус, знавши їхнє лукавство, сказав: Чого ви, лицеміри, Мене випробовуєте? ¹⁹ Покажіть Мені гріш податковий. І принесли динарія Йому. ²⁰ А Він каже до них: Чий це образ і напис? ²¹ Ті відказують: Кесарів. Тоді каже Він їм: Тож віддайте кесареви кесареви, а Богові Боже. ²² А почувши таке, вони диву далися. І, лишивши Його, відійшли. ²³ Того дня приступили до Нього саддукеї, що твердять, ніби нема воскресення, і запитали Його, ²⁴ та й сказали: Учителю, Мойсей наказав: Коли хто помре, не мавши дітей, то нехай його брат візьме вдову його, і відновить насіння для брата свого. ²⁵ Було ж у нас сім братів. І перший, одружившись, умер, і, не мавши насіння, зоставив дружину свою братові своєму. ²⁶ Так само і другий, і третій, аж до сьомого.

27 А по всіх вмерла й жінка. 28 Отож, у воскресенні котрому з сімох вона дружиною буде? Бо всі мали її. 29 Ісус же промовив у відповідь їм: Помиляєтесь ви, не знавши писання, ні Божої сили. 30 Бо в воскресенні ні женяться, ані заміж виходять, але як Анголи ті на небі. 31 А про воскресення померлих хіба не читали прореченого вам від Бога, що каже: 32 Я Бог Авраамів, і Бог Ісаків, і Бог Яковів; Бог не є Богом мертвих, а живих. 33 А народ, чувши це, дивувався науці Його. 34 Фарисеї ж, почувши, що Він уста замкнув саддукеям, зібралися разом. 35 І спитався один із них, учитель Закону, Його випробовуючи й кажучи: 36 Учителю, котра заповідь найбільша в Законі? 37 Він же промовив йому: Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією своєю думкою. 38 Це найбільша й найперша заповідь. 39 А друга однакова з нею: Люби свого ближнього, як самого себе. 40 На двох оцих заповідях увесь Закон і Пророки стоять. 41 Коли ж фарисеї зібралися, Ісус їх запитав, 42 і сказав: Що ви думаете про Христа? Чий Він син? Вони йому кажуть: Давидів. 43 Він до них промовляє: Як же то силою Духа Давид Його Господом зве, коли каже: 44 Промовив Господь Господеві моему: сядь праворуч Мене, доки не покладу Я Твоїх ворогів підніжком ногам Твоїм. 45 Тож, коли Давид зве Його Господом, як же Він йому син? 46 І ніхто не спромігся відповісти йому ані слова... І ніхто з того дня не наважувався більш питати Його.

23

1 Тоді промовив Ісус до народу й до учнів Своїх,
2 і сказав: На сидінні Мойсеевим усілися книжники

та фарисеї. ³ Тож усе, що вони скажуть вам, робіть і виконуйте; та за вчинками їхніми не робіть, бо говорять вони та не роблять того! ⁴ Вони ж в'яжуть тяжкі тягарі, і кладуть їх на людські рамена, самі ж навіть пальцем своїм не хотять їх порушити... ⁵ Усі ж учинки свої вони роблять, щоб їх бачили люди, і богомільля свої розширяють, і здовжують китиці. ⁶ І люблять вони передніші місця на бенкетах, і передніші лавки в синагогах, ⁷ і привіти на ринках, і щоб звали їх люди: Учителю! ⁸ А ви вчителями не звіться, бо один вам Учитель, а ви всі брати. ⁹ І не називайте нікого отцем на землі, бо один вам Отець, що на небі. ¹⁰ І не звіться наставниками, бо один вам Наставник, Христос. ¹¹ Хто між вами найбільший, хай слугою вам буде! ¹² Хто бо підноситься, буде понижений, хто ж понижується, той піднесеться. ¹³ Горе ж вам, книжники та фарисеї, лицеміри, що перед людьми зачинаєте Царство Небесне, бо й самі ви не входите, ані тих, хто хоче ввійти, увійти не пускаєте! ¹⁴ Горе ж вам, книжники та фарисеї, лицеміри, що вдовині хати поїдаєте, і напоказ молитесь довго, через те осуд тяжчий ви приймете! ¹⁵ Горе вам, книжники та фарисеї, лицеміри, що обходите море та землю, щоб придбати нововірця одного; а коли те стається, то робите його сином геєнни, вдвоє гіршим від вас! ¹⁶ Горе вам, проводирі ви сліпі, що говорите: Коли хто поклянеться храмом, то нічого; а хто поклянеться золотом храму, то той винуватий. ¹⁷ Нерозумні й сліпі, що бо більше: чи золото, чи той храм, що освячує золото? ¹⁸ І: Коли хто поклянеться жертівником, то нічого, а хто поклянеться жертвою, що на нім, то він винуватий. ¹⁹ Нерозумні й сліпі, що бо більше: чи жертва, чи той жертівник, що освячує

жертву? ²⁰ Отож, хто клянеться жертівником, клянеться ним та всім, що на ньому. ²¹ І хто храмом клянеться, клянеться ним та Тим, Хто живе в нім. ²² І хто небом клянеться, клянеться Божим престолом і Тим, Хто на ньому сидить. ²³ Горе вам, книжники та фарисеї, лицеміри, що даєте десятину із м'яти, і ганусу й кмину, але найважливіше в Законі покинули: суд, милосердя та віру; це треба робити, і того не кидати. ²⁴ Проводирі ви сліпі, що відціджуєте комаря, а верблюда ковтаєте! ²⁵ Горе вам, книжники та фарисеї, лицеміри, що чистите зовнішність кухля та миски, а всередині повні вони здирства й кривди! ²⁶ Фарисею сліпий, очисти перше середину кухля, щоб чистий він був і назовні! ²⁷ Горе вам, книжники та фарисеї, лицеміри, що подібні до гробів побілених, які гарними зверху здаються, а всередині повні трупних кісток та всякої нечистоти! ²⁸ Так і ви, назовні здаєтеся людям за праведних, а всередині повні лицемірства та беззаконня! ²⁹ Горе вам, книжники та фарисеї, лицеміри, що пророкам надгробники ставите, і праведникам прикрашаєте пам'ятники, ³⁰ та говорите: Якби ми жили за днів наших батьків, то ми не були б співниками їхніми в крові пророків. ³¹ Тим самим на себе свідкуєте, що сини ви убивців пророків. ³² Доповніть і ви міру провини ваших батьків! ³³ О змії, о роде гадючий, як ви втечете від засуду до геєнни? ³⁴ І ось тому посилаю до вас Я пророків, і мудрих, і книжників; частину їх ви повбиваєте та розіпнете, а частину їх ви бичуватимете в синагогах своїх, і будете гнати з міста до міста. ³⁵ Щоб спала на вас уся праведна кров, що пролита була на землі, від крові Авеля праведного, аж до крові Захарія, Варахіїно сина,

що ви замордували його між храмом і жертівником!
³⁶ Поправді кажу вам: Оце все спаде на рід цей!
³⁷ Єрусалиме, Єрусалиме, що вбиваєш пророків та каменуєш посланих до тебе! Скільки разів Я хотів зібрати діти твої, як та квочка збирає під крила курчаток своїх, та ви не захотіли! ³⁸ Ось ваш дім залишається порожній для вас! ³⁹ Говорю бо Я вам: Відтепер ви Мене не побачите, аж поки не скажете: Благословенний, Хто йде у Господнє Ім'я!

24

¹ І вийшов Ісус і від храму пішов. І підійшли Його учні, щоб Йому показати будинки храмові. ² Він же промовив у відповідь їм: Чи бачите ви все оце? Поправді кажу вам: Не залишиться тут навіть камінь на камені, який не зруйнується!... ³ Коли ж Він сидів на Оливній горі, підійшли Його учні до Нього самотньо й спитали: Скажи нам, коли станеться це? І яка буде ознака приходу Твого й кінця віку?
⁴ Ісус же промовив у відповідь їм: Стережіться, щоб вас хто не звів! ⁵ Бо багато хто прийде в Ім'я Мое, кажучи: Я Христос. І зведуть багатьох. ⁶ Ви ж про війни почуете, і про воєнні чутки, глядіть, не лякайтесь, бо статись належить тому. Але це не кінець ще. ⁷ Бо повстане народ на народ, і царство на царство, і голод, мор та землетруси настануть місцями. ⁸ А все це початок терпінь породільних. ⁹ На муки тоді видаватимуть вас, і вбиватимуть вас, і вас будуть ненавидіти всі народи за Ймення Мое. ¹⁰ І багато-хто в той час спокусяться, і видавати один одного будуть, і один одного будуть ненавидіти. ¹¹ Постає багато фальшивих пророків, і зведуть багатьох. ¹² І через розріст беззаконства любов

багатъох охолоне. ¹³ А хто витерпить аж до кінця, той буде спасений! ¹⁴ І проповідана буде ця Євангелія Царства по цілому світові, на свідоцтво народам усім. І тоді прийде кінець! ¹⁵ Тож, коли ви побачите ту гидоту спустошення, що про неї звіщав був пророк Даниїл, на місці святому, хто читає, нехай розуміє, ¹⁶ тоді ті, хто в Юдеї, нехай в гори втікають. ¹⁷ Хто на покрівлі, нехай той не сходить узяти речі з дому свого. ¹⁸ І хто на полі, хай назад не вертається взяти одержу свою. ¹⁹ Горе ж вагітним і тим, хто годує грудьми, за днів тих! ²⁰ Моліться ж, щоб ваша втеча не сталась зимою, ані в суботу. ²¹ Бо скорбота велика настане тоді, якої не було з первопочину світу аж досі й не буде. ²² І коли б не вкоротились ті дні, не спаслася б ніяка людина; але через вибраних дні ті вкоротяться. ²³ Тоді, як хто скаже до вас: Ото, Христос тут чи Отам, не йміть віри. ²⁴ Бо постануть христи неправдиві, і неправдиві пророки, і будуть чинити великі ознаки та чуда, що звели б, коли б можна, і вибраних. ²⁵ Оце Я наперед вам сказав. ²⁶ А коли скажуть вам: Ось Він у пустині не виходьте, Ось Він у криївках не вірте! ²⁷ Бо як блискавка та вибігає зо сходу, і з'являється аж до заходу, так буде і прихід Сина Людського. ²⁸ Бо де труп, там зберуться орли. ²⁹ І зараз, по скорботі тих днів, сонце затьмиться, і місяць не дасть свого світла, і зорі попадають з неба, і сили небесні порушаться. ³⁰ І того часу на небі з'явиться знак Сина Людського, і тоді заголосять всі земні племена, і побачать вони Сина Людського, що йтиме на хмарах небесних із великою потугою й славою. ³¹ І пошле Анголів Своїх Він із голосним сурмовим гуком, і зберуть Його вибраних від вітрів чотирьох, від кінців неба аж до кінців його. ³² Від

дерева ж фігового навчіться прикладу: коли віття його вже розпукується, і кинеться листя, то ви знаєте, що близько вже літо. ³³ Так і ви: коли все це побачите, знайте, що близько, під дверима! ³⁴ Поправді кажу вам: не перейде цей рід, аж усе оце станеться. ³⁵ Небо й земля проминеться, але не минуться слова Мої! ³⁶ А про день той й годину не знає ніхто: ані Анголи небесні, ані Син, лише Сам Отець. ³⁷ Як було за днів Ноевих, так буде і прихід Сина Людського. ³⁸ Бо так само, як за днів до потопу всі їли й пили, женилися й заміж виходили, аж до дня, коли Ной увійшов до ковчегу, ³⁹ і не знали, аж поки потоп не прийшов та й усіх не забрав, так буде і прихід Сина Людського. ⁴⁰ Будуть двоє на полі тоді, один візьметься, а другий полишиться. ⁴¹ Дві будуть молоти на жорнах, одна візьметься, а друга полишиться. ⁴² Тож пильнуйте, бо не знаєте, котрого дня прийде Господь ваш. ⁴³ Знайте ж це, що коли б знав господар, о котрій сторожі прийде злодій, то він пильнував би, і підкопати свого дому не дав би. ⁴⁴ Тому будьте готові й ви, бо прийде Син Людський тієї години, коли ви не думаете! ⁴⁵ Хто ж вірний і мудрий раб, якого пан поставив над своїми челядниками давати своєчасно поживу для них? ⁴⁶ Блаженний той раб, що пан його прийде та знайде, що робить він так! ⁴⁷ Поправді кажу вам, що над цілим маєтком своїм він поставить його. ⁴⁸ А як той злий раб скаже у серці своїм: Забариться пан мій прийти, ⁴⁹ і зачне бити товаришів своїх, а їсти та пити з п'яницями, ⁵⁰ то пан того раба прийде дня, якого він не сподівається, і о годині, якої не знає. ⁵¹ І він пополовині розітне його, і визначить долю йому з лицемірами, буде плач там і скрегіт зубів!

25

¹ Тоді Царство Небесне буде подібне до десяти дів, що побрали каганці свої, та й пішли зустрічати молодого. ² П'ять же з них нерозумні були, а п'ять мудрі. ³ Нерозумні ж, узявши каганці, не взяли із собою оливи. ⁴ А мудрі набрали оливи в посудинки разом із своїми каганцями. ⁵ А коли забаривсь молодий, то всі задрімали й поснули. ⁶ А опівночі крик залунав: Ось молодий, виходьте назустріч! ⁷ Схопились тоді всі ті діви, і каганці свої наготували. ⁸ Нерозумні ж сказали до мудрих: Дайте нам із своєї оливи, бо наші каганці ось гаснуть. ⁹ Мудрі ж відповіли та сказали: Щоб, бува, нам і вам не забракло, краще вдайтеся до продавців, і купіть собі. ¹⁰ І як вони купувати пішли, то прибув молодий; і готові ввійшли на весілля з ним, і замкнені двері були. ¹¹ А потім прийшла й решта дів і казала: Пане, пане, відчини нам! ¹² Він же в відповідь їм проказав: Поправді кажу вам, не знаю я вас! ¹³ Тож пильнуйте, бо не знаєте ні дня, ні години, коли прийде Син Людський! ¹⁴ Так само ж один чоловік, як відходив, покликав своїх рабів і передав їм добро своє. ¹⁵ І одному він дав п'ять талантів, а другому два, а тому один, кожному за спроможністю його. І відійшов. ¹⁶ А той, що взяв п'ять талантів, негайно пішов і орудував ними, і набув він п'ять інших талантів. ¹⁷ Так само ж і той, що взяв два і він ще два інших набув. ¹⁸ А той, що одного взяв, пішов та й закопав його в землю, і сховав срібло пана свого. ¹⁹ По довгому ж часі вернувся пан тих рабів, та й від них зажадав обрахунку. ²⁰ І прийшов той, що взяв п'ять талантів, приніс ще п'ять талантів і сказав: Пане мій, п'ять талантів мені передав ти, ось я здобув інші п'ять талантів. ²¹ Сказав

же йому його пан: Гаразд, рабе добрий і вірний! Ти в малому був вірний, над великим поставлю тебе, увійди до радощів пана свого! ²² Підійшов же й той, що взяв два таланти, і сказав: Два таланти мені передав ти, ось іще два таланти здобув я. ²³ казав йому пан його: Гаразд, рабе добрий і вірний! Ти в малому був вірний, над великим поставлю тебе, увійди до радощів пана свого! ²⁴ Підійшов же і той, що одного таланта взяв, і сказав: Я знав тебе, пане, що тверда ти людина, ти жнеш, де не сів, і збираєш, де не розсипав. ²⁵ І я побоявся, пішов і таланта твого сховав у землю. Ото маєш своє... ²⁶ І відповів його пан і сказав йому: Рабе лукавий і лінивий! Ти знав, що я жну, де не сів, і збираю, де не розсипав? ²⁷ Тож тобі було треба віддати гроші мої грошомінам, і, вернувшись, я взяв би з прибутком своє. ²⁸ Візьміть же від нього таланта, і віддайте тому, що десять талантів він має. ²⁹ Бо кожному, хто має, дасться йому та й додасться, хто ж не має, забереться від нього й те, що він має. ³⁰ А раба непотрібного вкиньте до зовнішньої темряви, буде плач там і скрегіт зубів! ³¹ Коли ж прийде Син Людський у славі Своїй, і всі Анголи з Ним, тоді Він засяде на престолі слави Своєї. ³² І перед Ним усі народи зберуться, і Він відділить одного від одного їх, як відділяє вівчар овець від козлів. ³³ І поставить Він вівці праворуч Себе, а козлята ліворуч. ³⁴ Тоді скаже Цар тим, хто праворуч Його: Прийдіть, благословенні Мого Отця, посядьте Царство, уготоване вам від закладин світу. ³⁵ Бо Я голодував був і ви нагодували Мене, прагнув і ви напоїли Мене, мандрівником Я був і Мене прийняли ви. ³⁶ Був нагий і Мене зодягли ви, слабував і Мене ви відвідали, у в'язниці Я був і прийшли ви до Мене. ³⁷ Тоді відповідять

Йому праведні й скажуть: Господи, коли то Тебе ми голодного бачили і нагодували, або спрагненого і напоїли? ³⁸ Коли то Тебе мандрівником ми бачили і прийняли, чи нагим і зодягли? ³⁹ Коли то Тебе ми недужого бачили, чи в в'язниці і до Тебе прийшли? ⁴⁰ Цар відповість і промовить до них: Поправді кажу вам: що тільки вчинили ви одному з найменших братів Моїх цих, те Мені ви вчинили. ⁴¹ Тоді скаже й тим, хто ліворуч: Ідіть ви від Мене, прокляті, у вічний огонь, що дияволів та його посланцям приготований. ⁴² Бо Я голодував був і не нагодували Мене, прагнув і ви не напоїли Мене, ⁴³ мандрівником Я був і не прийняли ви Мене, був нагим і не зодягли ви Мене, слабий і в в'язниці і Мене не відвідали ви. ⁴⁴ Тоді відповідать і вони, промовляючи: Господи, коли то Тебе ми голодного бачили, або спрагненого, або мандрівником, чи нагого, чи недужого, чи в в'язниці і не послужили Тобі? ⁴⁵ Тоді Він відповість їм і скаже: Поправді кажу вам: чого тільки одному з найменших цих ви не вчинили, Мені не вчинили! ⁴⁶ І ці підуть на вічну муку, а праведники на вічне життя.

26

¹ І сталось, коли закінчив Ісус усі ці слова, Він сказав Своім учням: ² Ви знаєте, що через два дні буде Пасха, і Людський Син буде виданий на розп'яття. ³ Тоді первосвященики, і книжники, і старші народу зібралися в домі первосвященика, званого Кайяфою, ⁴ і радилися, щоб підступом взяти Ісуса й забити. ⁵ І вони говорили: Та не в свято, щоб бува колотнеча в народі не сталась. ⁶ Коли ж Ісус був у Віфанії, у домі Симона прокаженого, ⁷ підійшла одна жінка до Нього, маючи алябастрову пляшечку дорогоцінного

мира, і вилила на Його голову, як сидів при столі Він. ⁸ Як побачили ж учні це, то обурилися та й сказали: Нащо таке марнотратство? ⁹ Бо дорого можна було б це продати, і віддати убогим. ¹⁰ Зрозумівши Ісус, промовив до них: Чого прикрість ви робите жінці? Вона ж добрий учинок зробила Мені. ¹¹ Бо вбогих ви маєте завжди з собою, а Мене не постійно ви маєте. ¹² Бо, виливши миро оце на тіло Моє, вона те вчинила на похорон Мій. ¹³ Поправді кажу вам: де тільки оця Євангелія проповідувана буде в цілому світі, на пам'ятку їй буде сказане й те, що зробила вона! ¹⁴ Тоді один із Дванадцятьох, званий Юдою Іскаріотським, подався до первосвящеників, ¹⁵ і сказав: Що хочете дати мені, і я вам Його видам? І вони йому виплатили тридцять срібняків. ¹⁶ І він відтоді шукав слушного часу, щоб видати Його. ¹⁷ А першого дня Опрісноків учні підійшли до Ісуса й сказали Йому: Де хочеш, щоб ми приготували пасху спожити Тобі? ¹⁸ А Він відказав: Ідїть до такого то в місто, і перекажіть йому: каже Вчитель: час Мій близький, справлю Пасху з Своїми учнями в тебе. ¹⁹ І учні зробили, як звелів їм Ісус, і зачали пасху готувати. ²⁰ А коли настав вечір, Він із дванадцятьма учнями сів за стіл. ²¹ І, як вони споживали, Він сказав: Поправді кажу вам, що один із вас видасть Мене... ²² А вони засмутилися тяжко, і кожен із них став питати Його: Чи не я то, о Господи? ²³ А Він відповів і промовив: Хто руку свою вмочить у миску зо Мною, той видасть Мене. ²⁴ Людський Син справді йде, як про Нього написано; але горе тому чоловікові, що видасть Людського Сина! Було б краще йому, коли б той чоловік не родився! ²⁵ Юда ж, зрадник Його, відповів і сказав: Чи не я то, Учителю? Відказав Він йому: Ти сказав... ²⁶ Як

вони ж споживали, Ісус узяв хліб, і поблагословив, поламав, і давав Своїм учням, і сказав: Прийміть, споживайте, це тіло Моє. ²⁷ А взявши чашу, і подяку вчинивши, Він подав їм і сказав: Пийте з неї всі, ²⁸ бо це кров Моя Нового Заповіту, що за багатьох проливається на відпущення гріхів! ²⁹ Кажу ж вам, що віднині не питиму Я від оцього плоду виноградного аж до дня, коли з вами його новим питиму в Царстві Мого Отця. ³⁰ А коли відспівали вони, то на гору Оливну пішли. ³¹ Промовляє тоді їм Ісус: Усі ви через Мене спокуситесь ночі цієї. Бо написано: Уражу пастиря, і розпорошаться вівці отари. ³² По воскресенні ж Своїм Я вас випереджу в Галілеї. ³³ А Петро відповів і сказав Йому: Якби й усі спокусились про Тебе, я не спокушуся ніколи. ³⁴ Промовив до нього Ісус: Поправді кажу тобі, що ночі цієї, перше ніж заспіває півень, відречешся ти тричі від Мене... ³⁵ Говорить до Нього Петро: Коли б мені навіть умерти з Тобою, я не відречуся від Тебе! Так сказали й усі учні. ³⁶ Тоді з ними приходять Ісус до місцевости, званої Гефсиманія, і промовляє до учнів: Посидьте ви тут, аж поки піду й помолюся отам. ³⁷ І, взявши Петра й двох синів Зеведеєвих, зачав сумувати й тужити. ³⁸ Тоді промовляє до них: Обгорнена сумом смертельним душа Моя! Залишіться тут, і попильнуйте зо Мною... ³⁹ І, трохи далі пройшовши, упав Він долілиць, та молився й благав: Отче Мій, коли можна, нехай обмине ця чаша Мене... Та проте, не як Я хочу, а як Ти... ⁴⁰ І, вернувшись до учнів, знайшов їх, що спали, і промовив Петрові: Отак, не змогли ви й однієї години попильнувати зо Мною?... ⁴¹ Пильнуйте й моліться, щоб не впасти на спробу, бадьорий бо дух, але немічне тіло. ⁴² Відійшовши

ще вдруге, Він молився й благав: Отче Мій, як ця чаша не може минути Мене, щоб не пити її, нехай станеться воля Твоя! ⁴³І, прийшовши, ізнову знайшов їх, що спали, бо зважніли їм очі були. ⁴⁴І, залишивши їх, знов пішов, і помолився втретє, те саме слово промовивши. ⁴⁵Потому приходять до учнів і їм промовляє: Ви ще далі спите й спочиваєте? Ось година наблизилась, і до рук грішникам виданий буде Син Людський... ⁴⁶Уставайте, ходім, ось наблизився Мій зрадник! ⁴⁷І коли Він іще говорив, аж ось прийшов Юда, один із Дванадцятьох, а з ним люду багато від первосвящеників і старших народу з мечами та киями. ⁴⁸А зрадник Його дав був знака їм, кажучи: Кого поцілую, то Він, берить Його. ⁴⁹І зараз Він підійшов до Ісуса й сказав: Радій, Учителю! І поцілував Його. ⁵⁰Ісус же йому відказав: Чого, друже, прийшов ти? Тоді приступили та руки наклали на Ісуса, і схопили Його. ⁵¹А ось один із тих, що з Ісусом були, витягнув руку, і меча свого вихопив та й рубонув раба первосвященика, і відтяв йому вуха. ⁵²Тоді промовляє до нього Ісус: Сховай свого меча в його місце, бо всі, хто візьме меча, від меча і загинуть. ⁵³Чи ти думаєш, що не можу тепер упросити Свого Отця, і Він дасть Мені зараз більше дванадцяти легіонів Анголів? ⁵⁴Але як має збутись Писання, що так статися мусить? ⁵⁵Тієї години промовив Ісус до народу: Немов на розбійника вийшли з мечами та киями, щоб узяти Мене! Я щоденно у храмі сидів і навчав, і Мене не взяли ви. ⁵⁶Це ж сталося усе, щоб збулися писання пророків. Усі учні тоді залишили Його й повтікали... ⁵⁷А вони схопили Ісуса, і повели до первосвященика Кайяфи, де зібралися книжники й старші. ⁵⁸Петро ж здалека

йшов услід за Ним аж до двору первосвященика, і, ввійшовши всередину, сів із службою, щоб бачити кінець. ⁵⁹ А первосвященики та весь синедріон шукали на Ісуса неправдивого свідчення, щоб смерть заповідати Йому, ⁶⁰ і не знаходили, хоч кривосвідків багато підходило. Аж ось накінець з'явилися двоє, ⁶¹ і сказали: Він говорив: Я можу зруйнувати храм Божий, і за три дні збудувати його. ⁶² Тоді первосвященик устав і до Нього сказав: Ти нічого не відповідаєш на те, що свідчать супроти Тебе? ⁶³ Ісус же мовчав. І первосвященик сказав Йому: Заприсягаю Тебе Живим Богом, щоб нам Ти сказав, чи Христос Ти, Син Божий? ⁶⁴ Промовляє до нього Ісус: Ти сказав... А навіть повім вам: відтепер ви побачите Людського Сина, що сидітиме праворуч сили Божої, і на хмарах небесних приходитиме! ⁶⁵ Тоді первосвященик роздер одежу свою та й сказав: Він богозневажив! Нащо нам іще свідки потрібні? Ось ви чули тепер Його богозневагу! ⁶⁶ Як вам іздається? Вони ж відповіли та сказали: Повинен умерти! ⁶⁷ Тоді стали плювати на обличчя Йому, та бити по щоках Його, інші ж киями били, ⁶⁸ і казали: Пророкуй нам, Христе, хто то вдарив Тебе?... ⁶⁹ А Петро перед домом сидів на подвір'ї. І приступила до нього служниця одна та й сказала: І ти був з Ісусом Галілеянином! ⁷⁰ А він перед всіма відрікся, сказавши: Не відаю я, що ти кажеш... ⁷¹ А коли до воріт він підходив, побачила інша його та й сказала приявним там людям: Оцей був з Ісусом Назарянином! ⁷² І він знову відрікся та став присягатись: Не знаю Цього Чоловіка!... ⁷³ Підійшли ж трохи згодом присутні й сказали Петрові: І ти справді з отих, та й мова твоя виявляє тебе. ⁷⁴ Тоді він став клястись та божитись:

Не знаю Цього Чоловіка! І заспівав півень хвилі тієї...
⁷⁵ І згадав Петро сказане слово Ісусове: Перше ніж заспіває півень, відречешся ти тричі від Мене. І, вийшовши звідти, він гірко заплакав...

27

¹ А коли настав ранок, усі первосвященики й старші народу зібрали нараду супроти Ісуса, щоб Йому заподіяти смерть. ² І, зв'язавши Його, повели, та й Понтію Пилату намісникові віддали. ³ Тоді Юда, що видав Його, як побачив, що Його засудили, розкаявся, і вернув тридцять срібняків первосвященикам і старшим, ⁴ та й сказав: Я згрішив, невинну кров видавши. Вони ж відказали: А нам що до того? Дивись собі сам... ⁵ І, кинувши в храм срібняки, відійшов, а потому пішов, та й повісився... ⁶ А первосвященики, як взяли срібняки, то сказали: Цього не годиться покласти до сховку церковного, це ж бо заплата за кров. ⁷ А порадившись, купили на них поле ганчарське, щоб мандрівників ховати, ⁸ чому й зветься те поле полем крові аж до сьогодні. ⁹ Тоді справдилось те, що сказав був пророк Єремія, промовляючи: І взяли вони тридцять срібняків, заплату Оціненого, що Його оцінили сини Ізраїлеві, ¹⁰ і дали їх за поле ганчарське, як Господь наказав був мені. ¹¹ Ісус же став перед намісником. І намісник Його запитав і сказав: Чи Ти Цар Юдейський? Ісус же йому відказав: Ти кажеш. ¹² Коли ж первосвященики й старші Його винуватили, Він нічого на те не відказував. ¹³ Тоді каже до Нього Пилат: Чи не чуєш, як багато на Тебе свідкують? ¹⁴ А Він ні на одне слово йому не відказував, так що намісник був дуже здивований. ¹⁵ Мав же намісник звичай відпускати

на свято народів в'язня одного, котрого хотіли вони. ¹⁶ Був тоді в'язень відомий, що звався Варавва. ¹⁷ І, як зібрались вони, то сказав їм Пилат: Котрого бажаєте, щоб я вам відпустив: Варавву, чи Ісуса, що зветься Христос? ¹⁸ Бо він знав, що Його через заздрощі видали. ¹⁹ Коли ж він сидів на суддевім сидінні, його дружина прислала сказати йому: Нічого не май з отим Праведником, бо сьогодні вві сні я багато терпіла з-за Нього... ²⁰ А первосвященики й старші погідмовляли народ, щоб просити за Варавву, а Ісусові смерть заподіяти. ²¹ Намісник тоді відповів і сказав їм: Котрого ж із двох ви бажаєте, щоб я вам відпустив? Вони ж відказали: Варавву. ²² Пилат каже до них: А що ж маю зробити з Ісусом, що зветься Христос? Усі закричали: Нехай розп'ятий буде!... ²³ А намісник спитав: Яке ж зло Він зробив? Вони ж зачали ще сильніше кричати й казати: Нехай розп'ятий буде! ²⁴ І, як побачив Пилат, що нічого не вдіє, а неспокій ще більший стається, набрав він води, та й перед народом умив свої руки й сказав: Я невинний у крові Його! Самі ви побачите... ²⁵ А весь народ відповів і сказав: На нас Його кров і на наших дітей!... ²⁶ Тоді відпустив їм Варавву, а Ісуса, збичувавши, він видав, щоб розп'ятий був. ²⁷ Тоді то намісникові вояки, до преторія взявши Ісуса, зібрали на Нього весь відділ. ²⁸ І, роздягнувши Його, багрянцю наділи на Нього. ²⁹ І, сплівши з тернини вінка, поклали йому на голову, а тростину в правицю Його. І, навколішки падаючи перед Ним, сміялися з Нього й казали: Радій, Царю Юдейський! ³⁰ І, плювавши на Нього, хапали тростину, та й по голові Його били... ³¹ А коли назнущалися з Нього, зняли з Нього плаща, і зодягнули в одержу Його. І

повели Його на розп'яття. ³² А виходячи, стріли одного кірінеянина, Симон на ймення, його змусили нести для Нього хреста. ³³ І, прибувши на місце, що зветься Голгофа, цебто сказати Череповище, ³⁴ дали Йому пити вина, із гіркотою змішаного, та, покуштувавши, Він пити не схотів. ³⁵ А розп'явши Його, вони поділили одежу Його, кинувши жереба. ³⁶ І, посідавши, стерегли Його там. ³⁷ І напис провини Його помістили над Його головою: Це Ісус, Цар Юдейський. ³⁸ Тоді розп'ято з Ним двох розбійників: одного праворуч, а одного ліворуч. ³⁹ А хто побіч проходив, Його лихословили та головами своїми хитали, ⁴⁰ і казали: Ти, що храма руйнуєш та за три дні будуєш, спаси Самого Себе! Коли Ти Божий Син, то зійди з хреста! ⁴¹ Так само ж і первосвященики з книжниками та старшими, насміхаючися, говорили: ⁴² Він інших спасав, а Самого Себе не може спасти! Коли Цар Він Ізраїлів, нехай зійде тепер із хреста, і ми повіримо Йому! ⁴³ Покладав Він надію на Бога, нехай Той Його тепер визволить, якщо Він угодний Йому. Бо Він говорив: Я Син Божий... ⁴⁴ Також насміхалися з Нього й розбійники, що з Ним були розп'яті. ⁴⁵ А від години шостої аж до години дев'ятої темрява сталась по цілій землі! ⁴⁶ А коло години дев'ятої скрикнув Ісус гучним голосом, кажучи: Елі, Елі, лама савахтані? цебто: Боже Мій, Боже Мій, нащо Мене Ти покинув?... ⁴⁷ Дехто ж із тих, що стояли там, це почули й казали, що Він кличе Іллю. ⁴⁸ А один із них зараз побіг і взяв губку та, оцтом її наповнивши, настромив на тростину й давав Йому пити. ⁴⁹ Інші казали: Чекай но, побачмо, чи прийде Ілля визволити Його. ⁵⁰ А Ісус знову голосом гучним іскрикнув, і духа віддав... ⁵¹ І ось завіса у храмі роздерлась

надвое від верху аж додолу, і земля потряслася, і зачали розпадатися скелі, ⁵² і повідкривались гроби, і повставало багато тіл спочилих святих, ⁵³ а з гробів повиходивши, по Його воскресенні, до міста святого ввійшли, і багатьом із'явилися. ⁵⁴ А сотник та ті, що Ісуса з ним стерегли, як землетруса побачили, і те, що там сталося, налякалися дуже й казали: Він був справді Син Божий! ⁵⁵ Було там багато й жінок, що дивилися здалека, і що за Ісусом прийшли з Галілеї, і Йому прислужували. ⁵⁶ Між ними була Марія Магдалина, і Марія, мати Якова й Йосипа, і мати синів Зеведеєвих. ⁵⁷ А коли настав вечір, то прийшов муж багатий із Ариматеї, на ім'я Йосип, що й сам був навчався в Ісуса. ⁵⁸ Він прийшов до Пилата й просив тіла Ісусового. Пилат ізвелів тоді видати. ⁵⁹ І взяв Йосип Ісусове тіло, обгорнув його плащаницею чистою, ⁶⁰ і поклав його в гробі новому своїм, що був висік у скелі. До дверей гробових привалив він великого каменя, та й відійшов. ⁶¹ Була ж там Марія Магдалина та інша Марія, що сиділи насупроти гробу. ⁶² А наступного дня, що за п'ятницею, до Пилата зібралися первосвященики та фарисеї, ⁶³ і сказали: Пригадали ми, пане, собі, що обманець отой, як живий іще був, то сказав: По трьох днях Я воскресну. ⁶⁴ Звели ж гріб стерегти аж до третього дня, щоб учні Його не прийшли, та й не вкрали Його, і не сказали народові: Він із мертвих воскрес! І буде остання обмана гірша за першу... ⁶⁵ Відказав їм Пилат: Сторожу ви маєте, ідіть, забезпечте, як знаєте. ⁶⁶ І вони відійшли, і, запечатавши каменя, біля гробу сторожу поставили.

28

¹ Як минула ж субота, на світанку дня першого в тижні, прийшла Марія Магдалина та інша Марія побачити гріб. ² І великий ось ставсь землетрус, бо зійшов із неба Ангол Господній, і, приступивши, відвалив від гробу каменя, та й сів на ньому. ³ Його ж постать була, як та блискавка, а шати його були білі, як сніг. ⁴ І від страху перед ним затряслася сторожа, та й стала, як мертва. ⁵ А Ангол озвався й промовив жінкам: Не лякайтеся, бо я знаю, що Ісуса розп'ятого це ви шукаєте. ⁶ Нема Його тут, бо воскрес, як сказав. Підійдіть, подивіться на місце, де знаходився Він. ⁷ Ідіть же хутко, і скажіть Його учням, що воскрес Він із мертвих, і ото випереджує вас в Галілеї, там Його ви побачите. Ось, вам я звістив! ⁸ І пішли вони хутко від гробу, зо страхом і великою радістю, і побігли, щоб учнів Його сповістити. ⁹ Аж ось перестрів їх Ісус і сказав: Радійте! Вони ж підійшли, обняли Його ноги і вклонились Йому до землі. ¹⁰ Промовляє тоді їм Ісус: Не лякайтесь! Ідіть, повідомте братів Моїх, нехай вони йдуть у Галілею, там побачать Мене! ¹¹ Коли ж вони йшли, ось дехто зо сторожі до міста прийшли та й первосвященикам розповіли все, що сталось. ¹² І, зібравшись зо старшими, вони врадили раду, і дали сторожі чимало срібняків, ¹³ і сказали: Розповідайте: Його учні вночі прибули, і вкрали Його, як ми спали. ¹⁴ Як почує ж намісник про це, то його ми переконаємо, і від клопоту визволимо вас. ¹⁵ І, взявши вони срібняки, зробили, як навчено їх. І пронеслося слово оце між юдеями, і тримається аж до сьогодні. ¹⁶ Одинадцять же учнів пішли в Галілею на гору, куди звелів їм Ісус. ¹⁷ І як вони Його вгледіли, поклонились Йому до землі, а дехто вагався. ¹⁸ А

Ісус підійшов і промовив до них та й сказав: Дана Мені всяка влада на небі й на землі. ¹⁹ Тож ідіть, і навчіть всі народи, хрестячи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, ²⁰ навчаючи їх зберігати все те, що Я вам заповів. І ото, Я перебуватиму з вами повсякденно аж до кінця віку! Амінь

Біблія

The Holy Bible in Ukrainian, Bob Jones University 1996

copyright © 1996 Bob Jones University

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Bob Jones University

The Ukrainian Version of the Bible. Copyright © 1996 Bob Jones University. Use of the work for profit making purposes is expressly forbidden. This work may not be copied or reproduced in any way for the purpose of profitable business ventures. Its publication has been financed on a nonprofit basis for the express purpose of propagating the gospel of the Lord Jesus Christ. Nonprofit uses of the material for the exclusive purpose of propagating the gospel of the Lord Jesus Christ are expressly permitted provided that the work is in no way modified and provided that those who use it hold strongly to the doctrines of the verbal plenary inspiration of the Bible, the deity and humanity of the virgin-born Son of God, the Lord Jesus Christ, the physical bodily resurrection of our Lord, and otherwise hold to the fundamental doctrines of the Christian faith.

2021-10-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 2 Aug 2022

db2d1414-1c39-5590-ac84-c16ebddb82e5